

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΛΟ 51 - ΧΡΟΝΟΣ 10ος
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2006
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

1η ΜΑΗ 1886 - 1η ΜΑΗ 2006

120 χρόνια ταξικής πάλης ενάντια στη δικτατορία του κεφαλαίου

Τιμή και δόξα στους νεκρούς της τάξης μας

**ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ
ΣΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ**

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΟΦΑΤΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Το ΠΑΜΕ βασικός μοχλός ανάπτυξης της ταξικής πάλης

Η αντεργατική - αντιλαϊκή επίθεση ΕΕ, κεφαλαίου και κυβέρνησης, βασιστά σε πλήρη εξέλιξη ΗΝΔ, παίρνοντας τη σκέψη της αντεργατικής πολιτικής από το ΠΑΣΟΚ, συνεχίζει την ολοκλήρωση της κατεδάφισης κάθε εργατικού δικαιώματος, δημοσιονόμια συνθήκες για ακόμη πιο άγρια εκμετάλλευση των εργαζομένων με ταυτόχρονη έκρηξη της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Οι αντιστάσεις, στο σταθερό χρόνο εργασίας, στο σύστημα Υγείας, Παιδείας επιβαρύνουν σοβαρά την εργατική ακρόαση, που αγωνιάται κατά όλο το βάρος της ακρίβειας, της ανεργίας, των μεροκαμίων, των πένις, της καθήλωσης των συντάξεων, που επιβαρύνονται στο όνομα της «δημοσιονομικής σταθερότητας», της «αντιφτώξης» και της «ανταγωνιστικότητας» της ελληνικής οικονομίας.

Η περίοδος της πάλης για την υπογραφή των Συλλογικών Συμβάσεων έγινε αφορμή να φανερωθούν οι προθέσεις του κεφαλαίου που δεν είναι άλλες από την κατάργηση των συλλογικών Συμφωνητεύσεων, του αποκλεισμού κάθε δυναμότητας του εργατικού κινήματος να παύσει και να διαπραγματευτεί συλλογικά τους όρους με τους οποίους θα πουλάει την εργατική του δύναμη. Είναι επίσης φανερό ότι το άμεσο επόμενο διάστημα αναμένεται να δοθεί στην επίθεση κεφαλαίου - κυβέρνησης το σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, που με πρόκληση της βιωσιμότητά του θα επιχειρηθεί η παράρρηση προαρισμού του στις ανάγκες του κεφαλαίου. Άμεσοι στόχοι τους είναι:

- Κατάργηση των βαρέων και ανθυγιεινών συντάξεων.
- Η μείωση των συντάξεων.
- Η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξοδότησης.
- Η αύξηση των εισοδημών των εργαζομένων.
- Το κτύπημα των επικουρικών Συμβολίων τους, γενικής ευελιξίας, συσκέψεως, συγκε-

στασης ο κλάδος μας μαζί με άλλους εργαζομένους έδωσαν μια σειρά αγώνες στην κατεύθυνση αναγνώρισης της επίθεσης που δεχόμαστε και παράλληλα προβάλλαν ένα πλαίσιο απτήτων που καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες της λαϊκής ακρόασης.

Από τον Οκτώβριο του 2005, τα ταξικά συνδικάτα, οι Ομοσπονδίες και τα ΕΚ που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, έδωσαν πολυήμερους αγώνες με πανελλαδικά συλλληπτήρια, πορείες, καταλήψεις, περιπαγήσεις κινητοποιήσεις, παρελάσεις και κλιμάκες. Όλο αυτό το διάστημα υπήρξε ένας ορμηικός δυναμικός από τα ταξικά συνδικάτα για την προετοιμασία των αγώνων, με τον νεοδημοκρατικό και τον Δικταϊκό Συμβολίων τους, γενικής ευελιξίας, συσκέψεως, συγκε-

ντώσεως, έκδοσης υλικού, εξοπλισμούς σε τόπους δουλειάς, συστάσεις.

Η εξαγωγή συμπερασμάτων από αυτή τη δραστηριότητα, η ανάδειξη των νέων δυνατοτήτων, η αποκάλυψη των αδυναμιών που εμφανίστηκαν, καθώς και η γρήγοτη δυναμική, αποτελούν όρα για να μπορούμε να ανεβασουμε τη δράση μας στο επίπεδο των συγχρονών απαιτήσεων της ταξικής πάλης.

Είναι ανάγκη έγκαιρα σε κίνηση να οργανωθούμε, να συστήσουμε και να γενικεύουμε τη πάλη των αλληλένων, να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις για την κλιμάκωση της δράσης μας, μιας και η κατάσταση απαιτεί την όξυνση της ταξικής αντιπαράθεσης.

Από τη μέχρι τώρα κινητοποίηση, με βάση και το γε-

γονός ότι υπήρξε σε αυτές μια κλιμακωτική μαζοποίηση, μπορούμε να καταλήξουμε σε κάποια συμπεράσματα για τους λόγους που συνεισβάλουν στην άνοδο αυτής της μαζοποίησης:

- Εμπύρνο τμήματα εργαζομένων κινούνται και η επίθεση που δεχόμαστε δεν είναι μόνο «μύρα» που θα περάσει.

- Βελτιώνεται η परिβάρηση των οματιών μέσα από την κολλιακή προετοιμασία, τον καλό σχεδιασμό, την περιφρούρηση και τον υποστηρικτικό ρόλο της επιμονής στον ταξικό προσανατολισμό.

- Το ΠΑΜΕ κατοχυρώνεται στην ουσιαστική και περιεχόμενη οργανωμένη ως ο κύριος αντίπαλος του κεφαλαίου και βασικός μοχλός ανάπτυξης της ταξικής πάλης, δυναμικότερη η πεποιθιότητα τους

κάλυψη της αντιλαϊκής πολιτικής μέσα από την επεξεργασία επιχειρημάτων που ανάλογα με την επικρατούσα θα αποσκοπούν να ληφθεί και τα ηδωλοήματα της κυβέρνησης, της εργοδοσίας, καθώς και της εργατικής αριστοκρατίας.

- Της προβλεπόμενης πολιτικής του ΠΑΜΕ και της ομοσπονδίας, κυρίως της φιλοσοφικής αφετηρίας, της ικανοποίησης των σύγχρονων αναγκών της εργατικής ακρόασης σε αντιπαράθεση με τη λαϊκή της «ανταγωνιστικότητα» της οικονομίας.
- Της καθημερινής προσπάθειας για τη διεύρυνση του κύκλου των πρωτοτόπων εργατών που παλεύουν γύρω από τις διακρίσεις.
- Της ανάληψης πρωτοβουλιών για επίκαιρα τοπικά ή γενικά ζητήματα, όπως η κατάσταση στα υποκαταστήματα του ΙΚΑ, στα σχολεία και όπου αλλού ταλαιπωρείται η ζωή των εργατών και ταλαιπωρείται η εξαρτησμένη τους Κλεισνάς, θα ήταν παράλληλα να μην αναδεικνύεται το ζήτημα της ταξικής αλληλεγγύης όπως εκφράστηκε στον αγώνα των ναυτεργατών, με αποτέλεσμα να στασιάζονται στην πορεία την εισπράτηση, να καταρριπώνεται η κίνηση της κυβέρνησης, να δημιουργείται κλίμα αυτοπεποίθησης στους κάποιους του εργατικού κινήματος για τη δυναμικότητά του αγώνα.

Με επιμονή, το επόμενο διάστημα, να αναπτύσσεται η δράση μας για την υπογραφή κοινοπρακτικών κλιμάκας: Συλλογικών Συμβάσεων, καθώς και διεργασιών συμβάσεων. Παλεύουμε για υψηλά μεροκατάματα στις πάσιες και στους τόπους δουλειάς.

Αναπτύσσουμε δράση με όραση το σύστημα κοινωνικής ασφαλήσης για το δικαίωμα στη δουλειά, την υγεία, την παιδεία, την ακρίβεια, ενάντια στην ιμπεριαλιστική επέκταση.

Είμαστε σε ετοιμότητα για την αξιοποίηση οποιασδήποτε εξέλιξης για κλιμάκωση του αγώνα και όξυνση της ταξικής αντιπαράθεσης.

- Της συνεχίσεως της απο-

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Συντάξεις

Θεωρούμε σημαντικό να σας ενημερώσουμε για κάποιο ζήτημα που αφορούν τις εφημερίδες «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» της Ομοσπονδίας και «ΠΑΜΟ» του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθηνών.

Μετά από πολήμερη καθυστέρηση έχουμε στο χέρι μας το 51ο φύλλο της «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ». Η καθυστέρηση αυτή οφείλεται στο γεγονός ό-τι μετά από παράκληση της Εκδόσεως και την προσαγωγή της στο Συμβούλιο της Επικρατείας, η βιβλιοθήκη μεταφέρθηκε, όπως αναφέρεται, των πωλητών (για φέρου την ταχυμεταφορά αντίθετη αλλαγή του νύμιου για την στέλμα στον περιοδικό Ταχυ. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να εκτινάξει το μέσο εφάρμο της αποστολής στο πενταπλάσιο! Όπως καταλαβαίνετε ήταν αδύνατη η αποστολή των εφημερίδων μας. Μετά από πολλές παρεμβάσεις μας που αποσκοπούσαν τόσο και την οδύνη να ληφθεί το παρόν, η Διοίκηση της Ομοσπονδίας και του Συνδικάτου της Αθηνών αποφάσισαν τη κοινή έκδοση της εφημερίδας με την επωνυμία «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ», η οποία θα εκδίδεται πλέον σε μηνιαία βάση.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»

Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συνάγων Επαγγελματιών Ελλάδας

e-mail: omoi@el4@otenet.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συνάγων Επαγγελματιών Ελλάδας

ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 210 5243.785

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΥΣΟΛΑΣ

Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κωμής

Διευθύνεται από Επιτροπή

Φωτοσυνταξιοθεσία - Εκτύπωση:

Τυποκοπτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουσινάρι Αττικής

ΚΩΔΙΚΟΣ: 4507

Όχι σε δικηγόρους

Συντάξεις

Πολλές φορές απευθυνόμενοι σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.α., που μας απογοήτωσαν. Είναι λάθος. Η πρώτη πάλη που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματίου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και κομμά φροφ και καίσιους δεσφούς στο καναπέ, που μας δίνουν σε περιπέτεια.

Αλληλεγγύη

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όσους συνταξοδότης τα Σωματία έχουν άδεια τις διεκδικητικές τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουν κατοικία, θα πρέπει να ενημερώνουμε για τη νέα διεύθυνση του Σωματίου, ώστε να πάνουμε στην εφημερίδα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Περήφανη απόάντηξη στην πλουτοκρατία

Δε σταυρώνουμε τα χέρια, δεν περιμένουμε τίποτα να πέσει από τον ουρανό. Για το ταξικό εργατικό κίνημα ποτέ δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Την κορυφαία μέρα της εργατικής τάξης, την 1η Μάη, κοιτάμε πίσω, σκαλίζουμε τη μνήμη μας, αποφασίζουμε τι θα κρατήσουμε και τι θα απορρίψουμε

πολιτικών τους εκφραστών.

Η κατάσταση Σύμβαση του 0,77 ευρώ που υπερέχει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ με τον ΣΕΒ υπονομεύει το θεσμό των ΣΣΕ και δικαιολογεί τους βιοληγισμούς στην προσπάθειά τους για την αυτασκήτησή τους.

Η διαφύλαξη του εξειδικευμένου μισθολογίου των 27,18 ευρώ δικαιώνει να εκπαιδευτεί σωστά. Τους δικαιολογούν στην υπαγωγή των κλαδικών συμβόλων, να το σταλούν γύρω από τις αυξήσεις πένος, για να πολλαπλασιάζουν τα κέρδη τους, υπολογίζοντας ότι το χαμηλό μισθολογικό συνδέεται από την ανάλογη αύξηση της υπερωρίας και τις αυξήσεις εισοδημάτων στην Ασφάλιση.

Αυτή η κατάσταση οδηγεί τους εργαζόμενους σε περισσότερες ώρες δουλειάς για να καλύψουν τις ανάγκες και κατά συνέπεια στην απομείωση από την οικογένεια, το σχολείο, την κοινωνική ζωή.

Έχουμε καθήκον υποχρέωση να δώσουμε σκληρή μάχη να ενωθούμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους μακριά από αυτές τις εξελίξεις, να διεκδικήσουμε αποφασιστικά τις κλαδικές συμβάσεις. Είναι υποχρέωση όλων μας.

Συνδελφοί,

Οι μεμονωμένες εργατικές σχέσεις

που επιδικάζουν να εφαρμόσουν με την πλήρη αντοχή του σταθερού χρόνου εργασίας θα συνδυναμεί με ένα αναλόγως ασφαλιστικό σύστημα, που από τη μια θα προσφέρει εξειδικευμένες συντάξεις και υπηρεσίες, θα στέλνει την εργατική οικογένεια στα ιδιωτικά ιατρικά κέντρα, ιδιωτικά νοσοκομεία και ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες και από την άλλη θα υποχρεώνει τους εργαζόμενους να θηλασίζουν από συντήρηση από 68 - 70 χρόνια.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ μετά την πρόδοσι της εργατικής τάξης με τη σύμβαση που υπερέχει με τον ΣΕΒ, είναι έτοιμη γύρω να κλείσει στο τραπέζι του διαλόγου με την κυβέρνηση και τον ΣΕΒ για την πλήρη αντοχή της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Στόχος η κατήγηση των ΒΑΕ, με την αύξηση του ορίου καταβολής στην από 65 η κατήγηση της κατέστρεψε ούτως η ύπαρξή τους επικουρικών τομείς και η αντικατάστασή τους από επαγγελματίες τσιγκέτες.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ συμφωνεί πίσω από την ίδια λογική της αντοχής της οικονομίας, της καταπιεστικής αληθινής βαρβαρότητας για την αντοχή της Κοινωνικής Ασφάλισης, το σύστημα των κερδών του κεφαλαίου,

την ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης.

Συνδελφοί,

Προσέχεται η εμπειρομαστοποίηση - διαδικοποίηση της Παιδείας, Υποβαθμίζεται η γενική εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση. Η Παιδεία γίνεται ακόμα περισσότερο με την άδικη της καταπολέμησης αγοράς.

Η Υγεία από τα κοινωνικά αγαθά που πρέπει να το σπλομάνουν αυτοί που έχουν ανάγκη, αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα απορρίπτονται για να θησαυρίσουν αυτοί που την προσφέρουν.

Συνδελφοί,

Μπάρσο από τη βαρβαρότητα καταστράφησαν σταυρώνουμε τα χέρια, δεν περιμένουμε τίποτα να πέσει από τον ουρανό. Για το ταξικό εργατικό κίνημα ποτέ δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Συνδελφοί,

Την κορυφαία μέρα της εργατικής τάξης την 1η Μάη κοιτάμε πίσω, σκαλίζουμε τη μνήμη μας, αποφασίζουμε τι θα κρατήσουμε και τι θα απορρίψουμε.

ΚΡΑΤΑΜΕ,

- Την αξία της δουλειάς μας και αλληλεγγύη και το αυτό το δόγμα προορισμού.
- Συνεχίζουμε το δρόμο του ταξικού

αντιπένου αγώνα μέχρι να βρουν δικαίωση τα όρατά μας.

- Τυπώμε τους ηρώες της τάξης μας.

- Βάζουμε νέες δυνάμεις στον αγώνα.

- Ενωθούμε την ταξική ενότητα της εργατικής τάξης.

- Παλεύουμε για την ενίσχυση της τοξικής γραμμής στο εργατικό κίνημα, ενωθούμε το ΠΑΜΕ, παλεύουμε για την απομάκρυνση από εργατικό - κυβερνητικό συνδικαλισμό.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ:

- Τα κόμματα της πλουτοκρατίας, ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, τα κόμματα του ευραμονόδρομου.

- Τον εργατικό - κυβερνητικό συνδικαλισμό, την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και όσων ονομάζουνται σ' αυτόν το βιοληγισμό. Τα θεσμοεπικείμενα για το συμφέρον της εργατικής τάξης και ως τέτοια την καταδικάζουμε.

- Τη γραμμή του συμβιβασμού, της εργοστασίου ειρήνης, της κοινωνικής ανωσύνης, τη λογική της αντοχής της οικονομίας, της καταπιεστικής, υποτιμητικής, ανταγωνιστικής και της κεφαλαιοκρατίας του κεφαλαίου.

Συνδελφοί,

Σ' αυτή τη γραμμή πρέπει να πορευτούμε για να ανακόμουμε την περιοχή προς τη χειροτέρευση της ζωής μας, να διανώσουμε την οργάνωση, της ταξικής ενότητας που βρίσκουμε στα κατακτούμε της εργατικής τάξης.

- Να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για τη στήριξη, την οργάνωση, την αντιμετώπιση των προβλημάτων των νέων συνδελφών μας.

Συνδελφοί,

Να μαζοποιηθούμε, να λογαριαστούμε τα συνδικάτα να πορευτούμε σε οργανωτική κατάσταση για να είναι τον προβλήματα των εργαζόμενων, των ανέργων και των οικογενειών τους.

- Να αναπτυχθεί η ταξική αλληλεγγύη, η κοινή δράση, ο συντονισμένος αγώνας, με τα καταπιεσμένα λαϊκά στρώματα.

- Να συμβάλλουμε στην αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεις σε βάρος των πολιτικών - συνδικαλιστικών εκπροσώπων του κεφαλαίου.

Σ' αυτή τη γραμμή πρέπει να κινηθούμε για να δημιουργήσουμε προοπτικές για όλους μας να πορευτούμε μ' αυτή την πολιτική για ριζικές αλλαγές, για αντοχή της εξουσίας του κεφαλαίου, για την κατήγηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Σ' αυτή τη γραμμή θα διεκδικήσουμε από καλύτερες θέσεις:

- Πλήρη, σταθερή εργασία για όλους.

- Ομοσποντική προστασία όλων των ανέργων. Επίσης στο 80% του μισθού για όλη τη διάρκεια της ανεργίας.

- Υπολογισμό της ανεργίας ως συντελεστή χρόνου.

- Λαοί, 5ήμημο, 1.500 ευρώ.

- Κατάσταση σύνταξη 3.500 ευρώ.

- Σύνταξη από 55 και 50 για τις γυναίκες. Υπερωρία των Βορέων - Ανθεγμένων.

- Αναγνώριση και διατήρηση του «υπέροχου αγώνα» εντόπιου.

- Απορροπή του θησαυρού, δωρεάν Υγεία, Παιδεία, Παιδική 1.500 ευρώ.

- Να δικαιώσουμε Έλληνες και μετανάστευτες.

Με όλες μας τις δυνάμεις, μαζί με τις οικογένειές μας σε πρωτοφανή κλίμα, σπαρακτικές συγκυρίες του ΠΑΜΕ.

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΛΕΙΟΥΣΗΦΙΑ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΣΕΒ

Αναγκαία η όξυνση της αντιπαράθεσης και η αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων

Η αντεργατική συμφωνία ανάμεσα στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, στο Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχανιών (ΣΕΒ) και τις άλλες ενώσεις των εργοδότην, για την υπογραφή της Εθνικής Ένωσης ΣΥλλογικής Σύμβασης Εργασίας πρέπει να καταδικαστεί μαζικά από τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως από τις μέχρι τώρα πολιτικές - συνδικαλιστικές επιλογές. Γιατί οι όθλιοι μισθοί δεν κινούν εξαιρέσεις. Η οικογένειά τους σκοκδύει για την ίδια τραγική κατάσταση με των άλλων εργαζόμενων.

Να γίνει αστέρια για την εξαγωγή συμπερασμάτων και την ισορροπία του μετόπου, ενόψει στην αντιλαϊκή πολιτική της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, την απομνημόσυνη από τις παρατάξεις τους στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Προσθήκη γ' αυτό είναι να ανοίξει ουσιαστική συζήτηση στους χώρους δουλειάς, στους κλάδους, με αχμή την κλαδική Σύμβαση, τα εργασιακά - ασφαλιστικά δικαιώματα, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ομοσπονδιακού, Εργατικών Κέντρων και Σωματείων που παλεύουν μέσα από τις γραμμές του ΠΑΣΕ.

Βυθιά αντεργατική συμφωνία των εργοδότην, των κατασκευαστικών εταιρειών

Η συμφωνία ανάμεσα στη ΓΣΕΕ και τον ΣΕΒ στρέφεται κατά των εργαζόμενων, υπηρετεί τα συμφέροντα των βιομηχανών, τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας. Αυτό καθορίζεται από τα ετήσια βασικά στοιχεία:

Πρώτο, οι αυξήσεις που δεδωθήκαν καθόλου τους μισθούς και τα μεροκάματα σε απορροφάει χαμηλά επίπεδα, σε επίπεδα φτώχειας.

Οι αυξήσεις είναι 3,9% για το 2006 και 3,4% για το 2007. Κι αυτό σημαίνει: ότι στο καλύτερο μεροκάματο των 26,41 ευρώ θα προστεθεί το ετησια τελικό ποσό των 0,77 ευρώ μερικά και στον καλύτερο μεροκάτο των 591 ευρώ, 17 ευρώ μερικά, από 1η Γενάρη 2006.

Αυτή είναι η αλήθεια που προσπαθούν να κρύψει η ΓΣΕΕ με τη συμβολή των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που κάνουν να αλλάξει από τα μεγαλοεπιχειρήματα και κάνουν το μισρο όσπρο.

Το κριτήριο για τις Συλλογικές Συμβάσεις, για όλα τα προβλήματα, είναι οι σύγχρονες ανάγκες των εργαζόμενων και των οικογενειών τους. Και με αυτό το κριτήριο πρέπει να αντιμετωπιστεί η επιχειρηματολογία των πολιτικο-συνδικαλιστικών δυνάμεων.

Η ΠΑΣΕ και η ΔΑΚΕ μιλούν για την κάλυψη του επισημού

πληθωρισμού. Αποσιωπούν ότι ο επίσημος δείκτης Τιμών Καταναλωτή είναι ψεύτικος, δεν καταγράφει τις πραγματικές αυξήσεις στο ετήσιο καλανάλαση, δεν αποδίδει την ακρίβεια που καταγράφει το εργατικό εισόδημα, τις συνέπειες της επιμνημοσυνηότητας της Υγείας και της Παίδεως.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ μιλάει για την «αντοχή της οικονομίας» και ανησυχεί από που θα βρεθούν τα χρήματα για τις αυξήσεις. Ανάμεσα δηλαδή, τους ισχυρισμούς των βιομηχανιών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, λειτουργούν σαν δικός τους μηχανισμό στο εργατικό κίνημα. Καρφί δεν της κλειψαί για το βαθμό εκπαιδευτικής της εργατικής τάξης, τα κέρδη που έχουν συσσωρευτεί σε επιχειρήσεις, τα κτήρια, τα πρόσωπα που απαιτούν οι κεφαλαιούχρες, την αύξηση του πλούτου που δημιουργούν οι εργαζόμενοι και των κερμάτων οι καταναλωτές.

Η πραγματικότητα τους διαφεύγει

Οι ηγεσίες των παρατάξεων της ΠΑΣΕ και της ΔΑΚΕ, στελέχη της Αντιόψεως, Παράβιασης της ΖΥΝ προσπαθούν να επιμοδίσουν τον ανεργιακό πρόβλημα των δυνάμεων του ΠΑΣΕ, μιλάνε για «κοσμική ασημύα», αλλά η κατάσταση στην ζωή οι εργαζόμενοι τους διαφεύγει.

Υπάρχει η δεν υπάρχει λύση, υπάρχει η ανάλυση.

Μπορούν να έχουν εργαζόμενοι με μισθό 608 ευρώ (μερικά) και με συντάξεις 450 ευρώ.

Βασανίζονται χιλιάδες εργαζόμενοι για την ανεργία, την υποαπασχόληση, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις.

Χρησιμοποιούν υποβαθμισμένες υπηρεσίες Υγείας, βιομηχανική συντήρησης της επιμνημοσυνηότητας της Παίδεως.

Προσπαθούν νέα αντιλαϊκά μέτρα που θα χειροτερεύουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση των εργατικών οικογενειών.

Γ' αυτό αναπαύει η ανεργία στις 13 Απρίλη.

Τα οδικαυλάκια δε δικαιολογούνται. Γιατί η αβόλητη του καλύτερου μεροκάματος και μισθού και το γρήγομα των δικαιωμάτων των εργαζόμενων διαμορφώθηκαν στην πορεία του χρόνου με τη συνηγορία της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, ακολουθώντας την τακτική που ακολουθούν και σήμερα απέ-

ναντι στην Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Κι αυτό σημαίνει τον εργατοδικτικό - κυβερνητικό νεοκαλοή - χροσκοπημένη - επιπρόσθετη και πρακτική της ταξικής ανεργίας, το ρόλο του ως προπάτη των συμφερόντων του κεφαλαίου, την υποπατή του στον ευρωμόδρομο και την αντιλαϊκή πολιτική της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Ο ΖΥΝ υπηρετεί τους στόχους της επιμόδης της σοσιαλδημοκρατίας στο εργατικό κίνημα και προσπαθεί να βάλει εμπόδια στην οικοδόμηση της ταξικής αντίθεσης της εργατικής τάξης.

Της ενόπισης που στρατεύεται στην ανεργιστική πάλη με το κεφάλαιο, την αντιλαϊκή πολιτική, τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Της ενόπισης που καθορίζεται από το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι παράγουν τον πλούτο και πρέπει να τον διεκδικούν, να διεκδικούν αιτήματα που απαιτούν στις ανάγκες τους.

Αντί γ' αυτό, προσπαθεί να βάλει την εργατική τάξη στο λάκκο μιας «ενόπισης» που υπονομιμασται στην ανανείση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, οαναζητεί τρόπους διαχείρισης της φτώχειας και της μερίδας και αποπειτεί άλλοι στην υποτακτική οσάση της ΓΣΕΕ και της ΔΑΕΥ.

Απ' αυτή την αστέρια, τα στελέχη του ΖΥΝ, μαζί με τις ηγεσίες της ΠΑΣΕ και της ΔΑΚΕ πρωταγωνιστούν στην αντι-ΠΑΣΕ-ΠΑΣΕ επίθεση και οαναμνέ ο' αυτό με τον ΣΕΒ, το άλλο τμήμα της πλουτοκρατίας

και τους πολιτικούς της εκπροσώπους.

Στον άξονα της «κοινωνικής ερήνισης»

Δεύτερο, η συμφωνία για την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, είναι συμφωνία ανάμεσα στον ΣΕΒ, στο ΠΑΣΟΚ, στη ΝΔ. Είναι ταξική επιλογή, που κινείται πάνω στον άξονα της «κοινωνικής ερήνισης», για να μελοκοποιήσει οι αγωνιστικές διεκδικήσεις των εργαζόμενων και η ανέντιμη της ταξικής πάλης, η διαμορφωση μαζικού - διεκδικητικού κινήματος που θα μπορούσε να αναμετρήσει αποφασιστικά - αποτελεσματικά με τους βιομηχανούς και την αντιλαϊκή πολιτική.

Ο δυνάμεις του κεφαλαίου έκαναν σχεδιασμένη, προυπονομιμένη παρεμβάση, γιατί φοβόνταν τη διεργασία που διαγράφουν μέσα από την πολυήμερη απεργία των κωπευτών, την πολεμολαδική υπηρεσία στις 15 Μάρτη και άλλες αγώνες εκπρόματης ότι οδηγούν τα πρόβλήματα και διαμορφώνονται προθέσεις για ένα νικητή της ταξικής πάλης.

Τρίτο, οι οροι που προβλεπώνται στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ενυπόχουν την επιπλοκότητα της κυβέρνησης και των εργαζόμενων στις πρώην ΔΕΚΟ που είναι απόλυτα στις διακυβερνητικές, στην αναστήριξη των εργασιών - ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων και στην επιβολή Λιτοκωπίας με διεκδικές Συμβάσεις και αυξήσεις 3% - 4%.

Με τη συμφωνία ΣΕΒ - ΓΣΕΕ

επιχειρείται να καθοριστεί το πλοίο των κλαδικών συμβάσεων, στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο. Γι' αυτό, το επιχείρημα που χρησιμοποιείται η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, λέγοντας ότι Ομοσπονδίες που παλεύουν σε ταξική γραμμή δεν υπονομιούν αυξήσεις με υψηλά ποσοστά, είναι οσάθρη, υποπατή τη νομιμότητα της εργατικής τάξης.

Γιατί ο καθένας εργαζόμενος μπορεί να καταλάβει ότι η γενική υποτακτική οσάση της ΓΣΕΕ διαμορφώνει καθό ποσογιάνεια, διαμορφώνει το εδωμό πάνω στο οποίο ενείαται η επιπλοκότητα της εργοδοσίας και της κυβέρνησης, δυοσκοποιύν ακόμα περισσότερο τις διεκδικήσεις των κλάδων.

Παρά όλα αυτά, ορισμένοι κλάδοι με τους αγώνες τους οσπάζουν τα ορια. Αυτό έδειξε ο αγώνας των μεταλλωργιών της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης, ο οποίος μετά από κινητοποίησης 32 ημερών καταφέρνει ουσιαστικές αυξήσεις, πάνω σε ένα μεροκάματο που είναι πολύ υψηλότερο από αυτό της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Το ίδιο συμβαίνει με τους οικοδόμους. Με τον αγώνα μας τα τελευταία χρόνια πετύχουμε χρονιαστικές αυξήσεις πάνω το 2005 κατάρια της στην Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, και οι αυξήσεις αυτές οσπάζουν σε καλύτερο μεροκάματο 40,68 ευρώ για τον αγώνα - ανεκτικότερο εργατή και τον όμοιο μεροκάματο 26,41 ευρώ.

Συμπέρασμα

Τελεκή ανάλυση το κριτήριο είναι: Μια συνδικαλιστική οργάνω-

ση προσπαθεί να δυναμώσει την οργάνωση, την απαιτητικότητα των εργαζόμενων, χαράζει γραμμή πάλης που υπηρετεί τις ανάγκες τους, αναπαύει την πάλη κόντρα στις δυσκολίες, έχοντας συνείδηση ότι συγκροτείται με αντίπαλο.

Η προσπαθεί να χημώσει την απαιτητικότητα των εργαζόμενων, καθορίζει τα αιτήματα με κριτήρια που θέτουν οι καταπιεστές και η αντιλαϊκή πολιτική, αντιμετωπίζοντας τις δυνάμεις του κεφαλαίου ως συνομοί, διαμορφώνει τα αιτήματα.

Η διαφορά αυτή είναι διαμορφωτική με το νικητή.

Ο ταξικός, αντεργατικός χαρακτήρας της Συμφωνίας για την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας διαπιστώνεται και από τις δυνάμεις που τη χαρακτηύν. Τη χαρακτηύν οι βιομηχανοί, οι μεγαλοεπιχειρήματα, η κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ, με τα ίδια επιχειρήματα.

Χωριέται την φτώχεια της εργατικής και τα πλούτη των εκπαιδευτών της.

Χωριέται να επιλογή που οδηγώσε το 21% του πληθυσμού κάτω από το όριο της φτώχειας και 17% επιχειρήματα ομίλους να μετράνε το 2005 καθαρά κέρδη 6 δεκάς ευρώ αύξηση 43,6%!!

Το συμπέρασμα είναι αναμφισβήτητο και προβάλλεται από κάθε εξείληση. Απαιτείται άδεια της αντιπαράθεσης και άλλων του συσχετισμού δυνάμεων σε βάρος του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού που υπονομιεύει το εργατικό κίνημα. Μαζική τακτική και απεργιακοίμοιμοι λαϊκών δυνάμεων.

Να απορρίψουμε την εκπαίδευνη Εθνική Συλλογική Σύμβαση

ών από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, από την επίδραση του απορροιασμού, υστερίωση νέων δυνάμεων στο ΠΑΜΕ.

Βελτίωση της λειτουργίας της βουλής των αριστών, οργάνωση στους τόπους δουλειάς, ανάπτυξη της εργοδοτικής - κρατικής τρωματοκρατίας, του φόβου που καλλιεργώ για να καθλιώσουν την πάλη των εργαζομένων.

Αυτό θα δώσει ώθηση στην ανάπτυξη μοχλών - μαχητικού κινήματος που συνδέεται με το κίνημα, σε σύγκρουση με τη λογική της ανταγωνιστικότητας, την «αντιχρή της οικονομίας», την κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Αυτό το κίνημα μπορεί να αναμετρηθεί αποτελεσματικά με τους βιομηχανικούς, τους πλειτοκρατικούς, τις κυβερνήσεις και τα κόμματα της, να οδηγήσει σε νέες κατακτήσεις.

Συνυπόστας η μαζική πάλη για τη βελτίωση των όρων πώλησης της εργατικής δύναμης, με τη συνέντρωση και την προετοιμασία δυνάμεων στον αγώνα για την ανεπίσημη της εξουσίας των ισοσταθμών, για την κατάργηση της εκμετάλλευσης, την οικοδόμηση του σοσιαλισμού, την ανάπτυξη που έχει κριτήριο το ανθρώπινο των εργαζομένων.

Γιατί αυτό έχει μια στην ημερομηνία και αυτή η ημερομηνία καθορίζει την προοπτική της αποτελεσματικότητας του αγώνα.

Σημαντική αναμετρηση

Ο δυνάμεις του ΠΑΜΕ παλεύουν, παρεμβαίνουν σε εξελέξεις και στις συνθήκες του αριθμικού συστατικού δύναμης, προσπαθούν να ανεβάσουν την αγωνιστική διάθεση των εργαζομένων, να αποσπάσουν τα υφεσθέντα, να βελτιώσουν να μπου νέες δυνάμεις στον αγώνα.

Η προφορά τους είναι μεγάλη. Το δεκαεπτά πλάσιο του ΠΑΜΕ για 1.300 ευρώ καλύτερο μισθό, για 1.050 ευρώ καλύτερη σύνταξη, για 7000 - 8000 ευρώ καλύτερη στα 55 για τις γυναίκες και 60 για τους άνδρες, αποκλειστικά δηλαδή δωρεάν Υγεία - Πρόνοια, Παιδεία, υφεσθείται από γλάδες εργαζομένων, είναι δύναμη στα χέρια της εργατικής τάξης.

Με αυτό το πλάσιο, με αξιόπλητη κλασική σύμβαση ή Οριστική Σύμβαση με το ΠΑΜΕ οργανωμένες ομάδες, προετοιμασμένες στην ανεπίσημη, που αποκαί ιδιαίτερη σημασία μετά την επαίσωμη συμφωνία της ΓΣΕΕ με τον ΣΕΒ. Γι' αυτό πρέπει να γίνει υπόθεση του συνόλου των οικοδόμων, της εργατικής τάξης συνολικά.

Η επιτυχία αυτή της προσπάθειας θα είναι σημαντική ανακοσφία στην πάλη των εργαζομένων για την υπεράσπιση και τη διεύρυνση των δικαιωμάτων τους, στις συνθήκες κλιμάκησης της απεργιακής επίθεσης.

Το καταπονητό αποτέλεσμα της συμφωνίας για τη νέα Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που υπήγαγε η κυβερνήσιμα και εργοδοτική πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, το χαρακτηρίζει ως μια αξιοσημείωτη, ικανοποιητική και έντιμη συμφωνία. Και συνεχίζει ότι σε πείσιμα των καιρών και ενόψει στην επίθεση αμφισβήτησης και κατάργησης της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και των κλαδικών συμβάσεων, με τη συμφωνία αυτή η ΓΣΕΕ θεωρείται και ιαχυροποιεί το θεσμό των Συλλογικών Συμβάσεων, πετυχαίνοντας στρατηγική σημασία νίκη.

Με αυτό να επιχειρήματα η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ προσπαθεί να κρύψει από την εργατική τάξη ότι η υπογραφή της αλλοεξουσίας τους εργαζομένων για δύο (2) χρόνια.

Αποκρύπτει την αλήθεια ότι η πραγματική αύξηση για το 2006 είναι μόλις 3,9% και 3,4% για το 2007.

Αποκρύπτει ότι το βασικό μισθολογικό αυξάνεται κατά 77 λεπτά μισκά και ο βασικός μισθός κατά 17,90 ευρώ, διαμορφώνοντας το καλύτερο μισθολογικό σε 27,18 ευρώ και τον καλύτερο μισθό σε 608 ευρώ.

Η αύξηση στο καλύτερο μισθολογικό που υπήγαγε η ΓΣΕΕ με τον ΣΕΒ είναι αριστό από τις ανάγκες των εργαζομένων. Μείον εκείνο καλύτερο την αγοραστική μας δύναμη Αλλάσει οι αυξήσεις στα είδη πρώτης ανάγκης, στην Υγεία, την Παιδεία, στις ΔΕΚΟ κ.λπ. κυριωκόνας ακόμα περισσότερο το εισόδημα μας.

Το επίπεδο βελτίωσης της εργατικής οικονομίας δεν έχει ακόμα μεγαλύτερη πώληση, υπολογίζοντας τη δραστημική πώληση των κοινωνικών δαπανών, της ιδιωτικοποίησης της Υγείας και της Παιδείας, την αναπώληση των εργαζομένων για αναπώληση, ξεκούραση, διακοπές.

Από το 1975 και μετά το παρονομαστικό πλάσιο 80 φορές Μισθός ανέβει και το βασικό πλάσιο των εργαζομένων 80 φορές Αρσάλας ό,τι. Ο πλούτος που παράγει η εργατική τάξη είναι τεραστίος. Ο εργαζόμενος δεν πληρώνεται για το σύνολο του χρόνου που δουλεύει, πληρώνεται για το έσοδο μισθό, για το χρόνο που είναι ανεργός για να μεταφορέσει η εργατική τάξη, ανεργός ή ακόμα και άδεια μισθό, στον πρόθετο χρόνο ο εργοδότης κερδοποιεί στην εργασία, την υπεράσπιση του μεταρτίου σε κέρδος. Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να απολαμβάνει τον

πλούτο που παράγει. Ενώ το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν που παραποτά από τους εργαζόμενους αυξάνεται, οι αυξήσεις στους μισθούς, ημερομίσθια και συντάξεις ανεύονται σε μόλις μερικές εκατοντάδες ευρώ το χρόνο, σε αντίθεση με τα ποσοστά αύξησης των κερδών των βιομηχανών και επιχειρημάτων που ανεύονται σε

ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

Καταλήγει ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα πέντε χηρό με το βόρεια της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, με το χτύπημα του σταθερού χρόνου εργασίας, της χαμηλής ομισθίας εργασίας, την απληλία και αναπόφαση εργασία, με την κατάργηση ερ-

οών μεθόδων παραγωγής στην ομισθία.

Κάτω από τη μετωπή τους δημοκρατική αντιπροσώπεση κριθεία η στρατηγική επιλογή και τον δώα να εξυμνητήσουν το ομισθία του κεφαλαίου και της ΕΕ, είτε βρισκόμαστε στην κυβέρνηση, είτε βρισκόμαστε στην αντιπολίτευση.

Η πολιτική τους είναι βαθιά

Η υστειρίωση στα ταϊκά συνδικάτα, η οργάνωση στους τόπους δουλειάς και η δράση μπορούν να αντιπαφώσουν την εργοδοτική και κρατική τρωματοκρατία και το φόβο που καθλιώρη για να καθλιώρη στην πάλη των εργαζομένων. Το κεφάλαιο δεν είναι ανίκητο.

εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ.

Μπορεί σήμερα ο συσχετισμός να είναι αρνητικός σε παγκόσμιο και εσωτερικό επίπεδο, ώστε ο εργαζόμενος να μην μπορεί να βάλει την προοπτική ότι αυτή η κατάσταση μπορεί να αλλάξει. Ομως δεν μπορεί να παραλείψει κανείς από την πάλη. Ο αριθμικός συσχετισμός μπορεί να αλλάξει, αλλά ο εργαζόμενος της εργατικής τάξης αναπείθει ανάγκες, δεκτικότητα, απαιτηθεία από τον εργοδοτικό συνδικαλισμό, τα κόμματα της πλειτοκρατίας και παράλληλα δυνάμεινώντας το ταϊκό κίνημα, το μετωπή της αντίστασης, της ανεπίσης. Σ' αυτή τη γραμμή μπορεί να έχει κατακτήσεις και να δημιουργεί προϋποθέσεις για να ελατρώσει την εκμεταλλεύση της.

Ο εργοδοτικός οργανωσμός επικρατεί και ό,τι δεν έχει τον Μισθό και ό,τι χρειάζονται περισσότερα λόγια ανταγωνισμός και αρνητικά αυξήσεις ή κάποια απομείωση.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ στήριζε τις αντεργατικές αποφάσεις της. Είναι πάλι ο φόβος της «ανάπτυξης» που έχει κριτήριο το κέρδος και την

γοτική δικαιώματα, με το στήσιμο των εργατών. Οι θεωρίες της «αργακωγίτης», της «παγκοσμιοποίησης», επιστρατεύονται κάθε φορά για να υποτάξουν τη δεκτικότητα των εργαζομένων. Η απόφαση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ να κλιώρη η Σύμβαση είναι ενόψει ότι εκφρασμένη θέληση των εργαζομένων να κλιώρη την μάχη ενόψει στις εργοδοτικές προκλήσεις. Η ΓΣΕΕ επέλεξε συνδικαλισμό να συμβιβαστεί με την απάτη των εργοδοτικών και πολιτικών τους εκφραστών για «εργασιακή ειρήνη».

Η κυβέρνηση ΝΔ του ΠΑΣΟΚ, είτε της ΝΔ προβάλλει την ανάγκη πίσω για να «αναπτυχθεί η οικονομία για να κλειθεί η οικονομία, επικαλείται τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διεθνών οργανισμών και ότι προϋποθέτει τη στρατηγική του κεφαλαίου και στον τομέα του εισοδήματος, σε βάρος πάντα της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ κερδοποιούν για την υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης επειδή μέσω των συνδικαλιστικών τους εκπρο-

αγωγιστών και ως τέτοια πρέπει να καταδικαστεί από τους εργαζόμενους σε συνδικαλιστικό και πολιτικό επίπεδο.

Να καταδικαστεί και ο ΣΥΝ που στήριξε και στήριξε την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, τις καταπιλοτικές αναδιορθώσεις του «κοινωνικού διάλογου». Ψήφισε το Μαστοράκι, προσπαθεί να σπείνει ψευδοειρήνη στις ύπαιθρο «καπιταλιστική με ανόμιλο πρόσωπο», ότι ο άνθρωπος μπορεί να είναι πάνω από τα κέρδη. Ο εργαζόμενος πρέπει να βγάλουν πόλητα υπεράσπιση, να καταδικαστούν πολιτικά τη συμφωνία - Σύμβαση και να εγκαταλείψουν τις δεκτικότητες της οπτικής που την υπερέχουν και τη στήριξη να κλιώρη τους.

Η εργατική τάξη δεν πρέπει να θεωρεί τις αρνητικές εξελίξεις των τελευταίων χρόνων σε βάρος του εργατή και της οικογένειάς του ως αναπόφευκτες. Άρα δεν μπορεί να παραρτίσει στην άμυνα. Καλείται αντίθεση. Είναι ανάγκη να συσπειρωθεί κάτω από τη σημαία του ταϊκού συνδικαλιστικού κινήματος και όχι της «ταϊκής συνεργασίας» και της «οικονομίας». Με τη γραμμή της αντίστασης και της επιβε-

σως να μεταρτίου στο άνο γίνεται οι συνέπειες, να δυσκολώψουμε και να παρεμποδίσουμε τα χειρότερα, να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις για νέες κατακτήσεις. Κι όμως κινήρια για το ταϊκό κίνημα οι ανάγκες των εργαζομένων σήμερα, οι ανάγκες για σταθερή δουλειά, σταθερά και καλά εισοδήμα, αποκλειστικά δημόσιο σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, δημόσια δωρεάν Υγεία και Παιδεία, να είναι η βάση του κλιώρημας του αγώνα. Το καλύτερο ταϊκό αγώνα βόρεια να δημιουργήσουν προϋποθέσεις, για να ανοίξουμε το δρόμο προς μία φιλοκαλή πολιτική ανάπτυξη, προς όφελος των εργαζομένων.

Με τη συμφωνία ΣΕΒ - ΓΣΕΕ επιβεβαιώσα να καθλιώρη το πλάσιο των κλαδικών συμβάσεων, στο χειρότερο επίπεδο. Η συμφωνία αυτή -στροφή του χαλιού για ένταξη της επιθετικότητας της εργοδοσίας και της κυβέρνησης, δυσκολώσει ακόμα περισσότερο τις κλασικές συμβάσεις.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ προσπαθεί να διακοσφήσει την οπτική της επί επιθέσει λυσολοία σε Ορισμόνους και συνδικάτα που είναι σε ταϊκή κατάσταση.

Κατάρτη η Ορισμόνους Ορισμόνους ότι υπογράφει χαμηλότερα, δυνάμειν Σύμβασης, απομείωντας από το προϋπομίσθιο της ΕΓΣΣΕ για το 2005 ήταν 25,01 ευρώ και αυτό μισκά, ενώ στην κλαδική σύμβαση των Ορισμόνους το καλύτερο μισθολογικό του συνδικαλιστικού εργατή ήταν 40,65 ευρώ.

Αποκρύπτει ότι το Συνδικατο Ορισμόνους της Αθήνας υπογράφει σε μια σειρά χιλιάδες δουλειές διεμερς συμβάσεις πάνω και από την κλαδική σύμβαση που υπογράφει η Ορισμόνους μας.

Αποκρύπτει ότι σε μερικά οργανωμένα εργοστάσια, όπως το Μετρό όταν ξεκίνησε, το Συνδικατο της Αθήνας υπερέχου μερικές ομισθίες στο αεροδρόμιο και σε μια σειρά Ορισμόνους έργα που ήταν πάνω από την κλαδική μας ομισθία.

Τι στιγμή μάλιστα που η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ είχε υπογράψει «εργασιακή ειρήνη» στο όνομα των Ορισμόνους Αγίων.

Η συνδικαλιστική παράδοση που εκφράζεται από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, δηλαδή η

οσο εκτελεστικό απόσπασμα

Η κυβέρνηση και οι υπόλοιποι κομμάτια δεν μπορούν ευκαιρία να μας υπενθυμίζουν ότι τα Ταμεία είναι προβλήματα. Δεν αμφιψήφησε κανείς, ότι υπάρχουν προβλήματα. Δεν τα δημιουργήσαν όμως οι εργαζόμενοι, οι οποίοι μόνιμα και σταθερά πληρώνουν εισφορές. Την ευθύνη την έχουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις και οι πολιτικές που εφαρμόσαν και τα κατήχησαν ο' αυτήν την κατάσταση.

Πώς μπορεί να αμφισβητηθεί ότι...
- Το ΙΚΑ για δεκάδες χρόνια δανειζόταν από τις Τράπεζες για τις ταμειακές του ανάγκες, ενώ τα δικά του χρήματα ήταν άτοκα στις Τράπεζες.
- Η επίσημη απόλυση εσόδων από εισφοροδιαφυγή υπολογίζεται σε 1,8 δισ. ευρώ.

- Το Δημόσιο οφείλει στο ΙΚΑ από βεβαιώσιμες οφειλές χωρίς προσαυχέτες 4,1 δισ. ευρώ.
- Οι ιδιωτές επιχειρήσεις οφείλουν 2,1 δισ. ευρώ.

- Πάνω από 20 δισ. ευρώ είναι απώλειες από τη λιτότητα των ασφαλιστικών ταμείων.
- Επενδύσεις με νόμοι εργαλειοποίησης τα πρότυπα για την εισφοροδιαφυγή μη αποτελέσαν να ξεστολίσουν οι εργαζόμενοι και να εισφοροδιαφυγούν μόνιμα.

- Ήμεις, δεν γίνεται πλέον κανένας έλεγχος, ούτε στο γιατί, ούτε στις επιπτώσεις και όχι τυχαία, με αποτέλεσμα εκατοντάδες επιχειρήσεις να μην έχουν καταρτίσει και παράλληλα κλειδωτές εργάτες να είναι ανασφάλιστοι. Για τους οικοδόμους, τα στοιχεία λένε ότι το 65% του κλάδου ασφαλιζόταν κατά μέσο όρο με 38 ένσημα το χρόνο!

- Με νόμους απαλλώ-

σων τους εργοδότες από την υπέρβαση της πληρωμένης εισφοράς.

- Η ανερπία, η μη α-πασχόληση ή τα θώρα, 40-ρα, οι ελαστικές μορφές α-πασχόλησης, τα Τοπικά Σχίσματα Απασχόλησης, είναι βασικοί παράγοντες που διαμορφώνουν τη σχέση εργαζομένου - αντιστοίχου, όρα και τις οικονομικές δυσχερείες του Οργανισμού.

- Το ΙΚΑ τζογάρισε δια-κατομήματα στο Κληματαίστηρο που έκαναν θύελλα. Με νόμο δίνετα η δυνατότητα στην εκάστοτε Διοίκηση του ΙΚΑ να τζογάρει το 20% των ασφαλιστικών και για πάνω από το 20% χρειάζεται και η υπουργική ή δικαστική, δηλαδή, τήρηση χωρίς φραγή.

- Στα τέσσερα χρόνια από την ψήφιση του Ν.3029, που προβλέπει τη χρηματοδότηση του ΙΚΑ με 1% επί του ΑΕΠ, το έλλειμμα στο ΙΚΑ είναι 500 εκατομμύρια ευρώ.

- Η συγχώνευση της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας στο ΙΚΑ του φώτωσε 600 εκατομμύρια ευρώ ελλείμματα.

- Το ΙΚΑ ήταν και είναι ένας τεταμένος οικονομολογικός, πελατειακός μηχανισμός για την εκάστοτε κυβέρνηση. Το χρησιμοποίησε όπως χρησιμοποιεί και τους άλλους Οργανισμούς που πληρώνουν οι εργαζόμενοι για να ξεφρεύσει προεκλογικές υποσχώσεις.

- Να λοιπόν, ποιηι γινάσκωσαν το ΙΚΑ και τα άλλα ασφαλιστικά Ταμεία. Γι' αυτό σε όσους μας βάζουν το απερίετο ερώτημα: **"Γάρη τι να κάνουμε; Αν πληρώσει το Κράτος πάλι εμείς θα πληρώσουμε"**, τους απαντάμε: **"Να πληρώσουν αυτοί που έφεραν τα Ταμεία ο' αυτή την κατάσταση. Να τα πάρουν από το μεγάλο κεφάλαιο, τις κατασκευαστικές εταιρείες**

ΠΕΡΙΣΣΥΤΕΡΗ ΔΩΣΤΕ ΔΕΧΤΕ
ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΑΛΛΑΞΤΕ ΤΟΥΣ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΥΣ!
ΠΑΜΕ
ΑΝΤΙΣΤΑΒΕΙΤΕ!
ΟΡΓΑΝΩΣΕΤΕ

και όσους άλλους ευθινώτατο. Το αίμανο είναι ότι ο μόνος που δεν φταίει είναι οι εργαζόμενοι. Οι ασφαλισμένοι δεν πληρώναν εισφορές για να πάρουν σύνταξη ύστερα από αναλογιστικό μέλητρο.

- Μας λένε ότι: **"Υπάρχουν ανισότητες στο σύστημα, οι οποίες πρέπει να εξολεωθούν"**. Τι εννοούν; Οτι υπάρχουν οι εργάτες στις στέγες που παίρνουν σύνταξη στα 50, οι οικοδόμοι και οδοκαθαριστές στα 58, στα βαρέα οι γυναικείες στα 55 και οι άνδρες στα 60 και οι ασφαλισμένοι με τις κοινές διατάξεις που παίρνουν άνδρες στα 65 και γυναικείες στα 60. Δηλαδή επιδόκων να μας βάλουν να τσακωθούμε μεταξύ μας, να εθιψεί η αντιπαράθεση ω-

στε να μειωθούν οι αντιδράσεις του κινήματος για να κάνουν τη δουλειά τους. Όμως γιατί οι ανισότητες πρέπει να συγχλύνουν προς τα πάνω και δεν μπορούν να συγχλύνουν προς τα κάτω; Δηλαδή, ασφαλισμένοι στα Βαρέα και Ανθυγιεινά, την κατάργηση των επικουρικών ταμείων με τη δημιουργία επαγγελματικών, τη χρηματοδότηση του 1% επί του ΑΕΠ, που πολλαπλασιάζει τα ελλείμματα του ΙΚΑ; Την υγιεινή Ταμείων, που θα φορτώνουν ελλείμματα στο ΙΚΑ, στήριξη επί της ουσίας τις κυβερνητικές επιλογές και σε πολλές περιπτώσεις για το «βασιλικόταρο» του Βασιλέως; Για παράδειγμα, η πρόταση του Γ. Παπανδρόπου προεκλογικά στο Λαϊκό για ανασφάλιστη εργασία για τους νεοπροσλαμβανόμενους για το 4 πρώτο χρόνο δεν στήριξε, παράβησε η άλλη εργασία. Η υποθέτηση ότι τις προηγούμενες μέρες στο Συνέδριο του «ECONOMIST», όπου είχε κερδίσει τα εξής: **"Να συγκροτηθούμε ένα νέο σύστημα διαλογής των εργαζομένων και των εργοδωτών, να πάρουμε τον έλεγχο των εργασιών που ταλαιώνουν στις καταστάσεις που έχουμε, να συντάξουμε αλλαγών στην α-πασχόληση και την κινητικότητα της απασχόλησης σημαίνει προορισμωστικη των εργαζομένων στις ανάγκες του κεφαλαίου"**. Ο συγκεκριμένος πρότασης του Γ. Παπανδρόπου είναι συνδεδεμένες με τις δηλώσεις του στενού του συνεργάτη επί των οικονομικών, Ηρακλή Πολεμάχα-

στο κεφάλαιο και την εργατική τάξη και αυτή κληρονομία να ανατρέψουμε να το δικό μας συμφέρον.

Το τελευταίο δόγμα, κυρίως, μονοπολούς θα λέγαμε στα ΜΜΕ το ζήτημα της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης και εκκείμενη δε δινανε συνέχισμα στο Ασφαλιστικό για να μην όξυνουν την κατάσταση.

Είναι όμως αίμανο ότι το θέμα θα ανάγει μετά το Πάσχα, όπως δήλωσε ο υπουργός Εργασίας. Η κυβέρνηση δεν κρύβει πλέον χαριτί. Πατώντας στους προηγούμενους νόμους του ΠΑΣΟΚ θα προχωρήσει με την ενσφιξη διαλόγου και όπως λέγει θα νομοθετήσει την επίσημη τερπύρα. Είναι σίγητα το δόκονο να την εργατική τάξη. Αν βγει η ΝΔ, θα μας πει ότι έχει λαϊκή εντολή, αν βγει το ΠΑΣΟΚ θα μας πει ότι το βρήκε στα συρτάρια από την προηγούμενη κυβέρνηση. Γι' αυτό να οργανώσουμε τα μάτια μας προτού είναι σφά.

Το ΠΑΣΟΚ οφισμαίνω πίσω από τον αντισφαλιστικό Ν.3029 του Ρεπάα, ο οποίος, έβαλε τις Βάσεις Εργασίας και Βάσεις Ανθυγιεινών, την κατάργηση των επικουρικών ταμείων με τη δημιουργία επαγγελματικών, τη χρηματοδότηση του 1% επί του ΑΕΠ, που πολλαπλασιάζει τα ελλείμματα του ΙΚΑ; Την υγιεινή Ταμείων, που θα φορτώνουν ελλείμματα στο ΙΚΑ, στήριξη επί της ουσίας τις κυβερνητικές επιλογές και σε πολλές περιπτώσεις για το «βασιλικόταρο» του Βασιλέως; Για παράδειγμα, η πρόταση του Γ. Παπανδρόπου προεκλογικά στο Λαϊκό για ανασφάλιστη εργασία για τους νεοπροσλαμβανόμενους για το 4 πρώτο χρόνο δεν στήριξε, παράβησε η άλλη εργασία. Η υποθέτηση ότι τις προηγούμενες μέρες στο Συνέδριο του «ECONOMIST», όπου είχε κερδίσει τα εξής: **"Να συγκροτηθούμε ένα νέο σύστημα διαλογής των εργαζομένων και των εργοδωτών, να πάρουμε τον έλεγχο των εργασιών που ταλαιώνουν στις καταστάσεις που έχουμε, να συντάξουμε αλλαγών στην α-πασχόληση και την κινητικότητα της απασχόλησης σημαίνει προορισμωστικη των εργαζομένων στις ανάγκες του κεφαλαίου"**.

Ο συγκεκριμένος πρότασης του Γ. Παπανδρόπου είναι συνδεδεμένες με τις δηλώσεις του στενού του συνεργάτη επί των οικονομικών, Ηρακλή Πολεμάχα-

ράκη, ο οποίος ξεκαθάρισε ότι το ΠΑΣΟΚ θέλει να υπερ της αύξησης των όριων συνταξιοδότησης και ότι θα πρέπει να δοθούν «κίνητρα» για την παράταση του χρόνου εργασίας...

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, όπως άλλωστε είναι θλιβόλο ο Πολυζωγιούλοσ, μετά το ξεσπασμα της εργατικής τάξης με τη Σύμβαση τροπήση που υπεράσχε, είναι έτοιμος να διαλέξει στο τραπέζι του «διόλογο» για να συνδιαλέξει όπως άλλωστε είναι θλιβόλο ο Πολυζωγιούλοσ, την κυβέρνηση, τον ΣΕΒ, για την ανατροπή σε ό.τι. εμει μείνει από τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Γι' άλλη μια φορά θέλω να τονίσω, δεν υπάρχει γνωρίζουμε κανένα δικαίωμα ο' αυτή τη γρασοκροατική, καλοπληρωμένη συνδικαλιστική ελίτ να διαχειρίζεται τις τύχες μας.

Η ζωή απειθεί ότι κάθε μέρα γίνεται όλο και πιο επικίνδυνο, οδότες είναι ικανοί να διαπράξουν κάθε είδους πολιτικό - συνδικαλιστικό εγκλημα εναντίον της εργατικής τάξης ακρι να εξυμνηστούν τα συμπεριφορα των εργατικών τους συνδικάτων, να τους δώσουν δύσκολα. Η επίθεση θα είναι από πολλές κατευθύνσεις ή αυτό πρέπει να φαχλαχτούν. Να αποφασίσουμε με ποιους θα αφήσουμε και ποιους θα αφήσουμε.

Η πειρα μιά δίδωκε και μας δίδωκε καθημερινά ότι όσο δαμώναν τα κόμματα της πλουτοκρατίας γίνονται πιο επικίνδυνα, εντεινεται η επίθεση όλο το φάσμα της ζωής της εργατικής Λαϊκής οικογένειας. Γι' αυτό επιβάλλεται να τα καταδικάσουμε.

Η πειρα μιά δίδωκε ότι η πλειοψηφία που υπάχτει στην ΓΣΕΕ και άλλες οργανώσεις, που έχουν τον ίδιο θλιβόλο, ούτε δέκα χρόνια, ούτε μπορούν να οργανώσουν την αντίσταση και την επίθεση της εργατικής τάξης εναντίον της βαρβαρικής επίθεσης του κεφαλαίου. Αντιθέτα είναι ο Δούρειος Ίπκος που κερδιστήκε, να δυναμώσει το τρέφο κίνημα, το ΠΑΜΕ, που έφανε την ίδια μας την πειρα έβρανε ότι είναι ο οργανωμένος των αγώνων, ότι δεν το διπλώσει στις δυσκολίες και τους εργοδότες.

ταξικού κινήματος

- Σύνταξη στις γυναικείες στα 55, στα 60 για τους άντρες, μια 5ετα αντίστοιχη αλτοτήρη για τα βαρέα και ανθυγιεινά.
- Κατάργηση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων με 4.000 ημέρες εργασίας.
- Σύνταξη ανεξαρτήτως ηλικίας στα 30 χρόνια α-πασχόλησης.
- Σύνταξη στο 80% του μισθού, καλύτερη σύνταξη 1.050 ευρώ.

- Υπερπρόσβαση, επέκταση των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματων.
- Αναγνώριση και διανομή των «υπερ ανώστων» ενσήμων.
- Κατάργηση κάθε ιδιαιτερότητας της επιχειρηματικής υπεραπασφάλισης στον τομέα της Υγείας.
- Πλήρη κάλυψη των αναγκών της Υγείας με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ουσιαστική πρωτοβωθμία φρονιδια που θα στήριχεται στα Κέντρα Υγείας στις πόλεις και την ύπαιθρο.

- Πλήρη στελέχωση και εξοπλισμό των δημοτικών νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας.
- Ιδιαιτερό φρονιδια για τα άτομα με ειδικές ανάγκες και τις οικογένειές τους, τους χρόνια πασχόντες.

Σικάγο 1886

Η 1η Μάη του 1886 δεν ήρθε σαν κεραυνός εν αιθρία. Είμελλε, όμως, να γίνει μέρα, σύμβολο, δίνοντας πλέον στις μέρες τότε γιορτές για τη «Μέρα Εργασίας» ένα εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο. Το «προλετάριο όλων των χωρών ενωθείτε» είχε απλωθεί ήδη χρόνια πριν. Ο δρόμος προς τα και χαραχόταν διαφορετικά από τότε σε τόπο, μια κόκκινη κλωστή όμως διαπερνούσε τα πάντα.

«Στα θνή ού του κόσμου συνεχίζεται η πάλη ανάμεσα στους καταπιεστές και καταπιεζόμενους όλων των χωρών, μια πάλη ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, που θα ενταθεί από χρόνο σε χρόνο και μπορεί να έχει καταστρεφτικά αποτελέσματα για τα εκατομμύρια των εργαζομένων σε όλες τις χώρες αν δεν ενωθούν για την αμοιβαία προστασία και το συμμαχισμό». Αυτό έγραψαν, στον πρόλογο του καταστατικού τους, οι εργάτες της Αμερικανικής Ομοσπονδίας Εργασίας το 1886. Τότε ακόμα που τα συνδικάτα δεν ονόμαζαν «κοινωνικό εταιρό» τους καταπιεστές.

Η οργάνωση έκανε τα πρώτα βήματα της με ένα το κρατούμενο. Την αναγνώριση της πάλης των τάξεων και την απεργία σαν τα πιο ισχυρά όπλα της εργατικής τάξης. Έτσι που από το 1884 ακόμα να αποφασίζει ομόφωνα να καλέσει για την 1η Μάη του 1886 όλη την εργατική τάξη σε μια απεργία για την καλύτερη του βωρού. Αυτό που σήμερα φαίνεται απλό, τότε ήταν σκέτος επαναστάσις. Οι βιομηχανικοί και οι εφημερίδες τους διεδίδαν ότι θα γίνει «κομμουνιστική εργατική εξέγερση». Στη «Σικάγο Ντέιλ Νιους» προέβλεπαν «επανάληψη των ταραχών της Παρισινή Κομμούνας!» Η «τρέλα του βωρού» είχε καταλάβει τους πάντες. Κάνοντας τους βιομηχάνους να αδύναμο μέσο από τις εφημερίδες τους «ένα κομμουνιστικό κουφάρι σε κάθε φουροστάτι».

Κι αυτό έκαναν στις 11 Νοεμβρίου του 1887. Κρατώντας τους Παρόνο, Σπίλι, Φίσερ και Έγκελ. Τα λόγια όμως του Σπίλι στο δικαστήριο τα πήραν εκατομμύρια εργάτες και τα έκαναν σημαία: «**Αν σας περάσει η ιδέα στα σαράβια σας με τις κρεμάλες σας μπορείτε να σταματήσετε το κίνημα που εδάφει εκατομμύρια γονατισμένων από την καταπίεση εργατών στην εξέγερση, είστε, με την αλήθεια, "πυχού το πνεύματι"**».

1η Μάη 1886: Τα εργοστάσια άδεια, οι αποθήκες κλειστές, τα φορτηγά βαθιάνα αχρησιμοποίητα, οι δρόμοι έρημοι, οι οικοδομές παρατημένες. Δεν βγήκανε καπνός από τα φούραρα των εργοστασίων και οι μάντρες των ζώνων ήταν σιωπηλές. Ήταν Σάββατο, εργάσιμη μέρα. Όμως οι εργάτες, γελώντας, κουβεντιάζοντας και ντυμένοι με τα καλά τους, κατευθύνονταν μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά τους στη Λεωφόρο Μιτσιγκάν. Ο δρόμος είχε αποκτήσει ατμόσφαιρα γιορτής.

Η απεργία ήταν καθολική. Η διαδήλωση ήταν απόλυτα ειρηνική. Κυριακή και Δευτέρα είχε χαθεί από οι λογαριασμούς για το σε πόσες επιχειρήσεις οι απεργιοί κατέκριναν το βωρό. Τελικά στις 4 Μάη το βωρό στην Πλάτσε Χέιμλεντς η αστυνομία χτύπησε τη συγκέντρωση. Πρόσχημα μια βούβα που έβριζε θύγατος. Γρήγορα αποδείχτηκε ότι ήταν προβοκάτσι.

«Τώρα αίμα» ουρλιάζον την άλλη μέρα οι τίτλοι των εφημερίδων. «Κρεμάστε τους πρώτα κι ύστερα τους διακόζετε» ήταν η οδηγία για τους ηγέτες των εργατών.

Η πρωτομαγιάτικη απεργία του 1886 είχε ως αποτέλεσμα 185.000 εργάτες να κερδίσουν το βωρό και τουλάχιστον 200.000 εργάτες να μειώσουν το χρόνο εργασίας τους από τις 12 στις 10 και 9 ώρες. Σε πολλές επίσης, πειναστές κέρσαν την ημίγιορτα του Σαββάτου. Ένα εκατομμύριο βιομηχανικές σταμάτησαν την κυριακάτικη εργασία. Ήταν λογικό επόμενο να υιοθετήσει η Πρωτομαγιά ως η παγκόσμια Μέρα της εργατικής τάξης. Το 1889 στο ιδρυτικό της συνέδριο η 2η Διεθνής στο Παρίσι αποφάσισε το γιορτάσιμό της. Πρωτομαγιάς ως παγκόσμιας μέρας εργατικών διαδηλώσεων, με πρώτο γιορτάσιμό το 1890.

Την Ιστορία τη γράφει η πάλη

120 χρόνια από το ματωμένο Μάη του 1886 και η παγκόσμια εργατική τάξη ανάβει διδάγματα απ' αυτή τη μάχη, αναδεικνύει το ταξικό περιεχόμενο αυτού του αγώνα και κάθε χρόνο προσθέτει μια νέα λαμπρή σελίδα στις εκατομμύρια σελίδες, γραμμένες και άγραφες, Ιστορίας του Παγκόσμιου Εργατικού Κινήματος. Κάθε χρόνο, τη μέρα αυτή, σύμβολο για την εργατική τάξη, το ταξικό κίνημα με τα συνδικάτα του επανέρχεται σ' αυτή την

ιστορική διαδρομή για να αντλήσει διδάγματα, πείρα, για να δυναμώσει, να αποσώσει την πίστη της εργατικής τάξης στο εργατικό κίνημα. Για να μβαίνει η νέα γενιά να μοπιάζεται με αξίες και ιδανικά που ηγηγάζον από τη σύγκρουση με την τάξη των καπιταλιστών. Για να κατανοεί στην πράξη ότι την Ιστορία τη γράφει η πάλη των τάξεων και όχι η υποταγή και ο συμβιβασμός. Για να αποδυναμώνεται η θέση της

ΜΑΗΣ 1936

Πολύτιμη παρακατά για την εργατική τ

Από τις αρχές του 1936 ξεπούν κινητοποιήσεις. Αρχικά πιο έντονες είναι αυτές των φοιτητών, οργάνωτο η κυκλοή του βωρού η εργατική τάξη της χώρας.

Το επικέντρο είναι η Θεσσαλονίκη. Από τον Μάρτη αρχίζουν οι κηπουροί να απεργούν σε διάφορους κλάδους εξρίτων των οθώνων οθώνικών και όλων εργασιών. Στις 29 του Απριλίη οι κηπουροί απεργούν σε απεργία διορκής με επίσημο καλύτερα μεροκάματο, εφαρμογή του νόμου περί τόκοις, βελτίωση των ποσοχών του Τομείου Ασφαλείας Κοινωνιών κ.ο.

Έως την Πρωτομαγιά η οπεργία έχει ήδη επεκταθεί στις Σέρρες, τον Λαγκαδό, τον Βολό, τη Δράμο, την Ξάνθη, την Κορίνθο, αλλά και στην Αθήνα. Οι οπεργιακές κινητοποιήσεις στις 7 του Μάη έχουν πλέον οπισκήσει πολεμολοχικό χαρακτήρη με τη συμμετοχή δεκάοχων χιλιάδων εργατών.

Η εντόλη του Μεταξά είναι σαφής: **Νο διαλύω τον οπεργικό με κάθε μέσο και τρόπο. Έτσι, αρχίζουν να επισημαίνονται επιθέσεις και σοβαροί τραυματισμοί οπεργών.**

Στις 8 Μάη χιλιάδες οπεργιοί πραγματοποιούν ογκωμένην. Η προσπάθεια της Χωροφυλακής να εμποδίσει την πορεία τους πέφτει στο κενό. Τότε έφθησαν χωροφυλακές επιτείνου και κόπια αρχίζουν να πυρδοθούν. Ακολουθούν σοβαρές μάχες στο κέντρο της πόλης. Η πορεία των δυνημένων κοστολήτες όχι μόνο

δεν ποσί τους οπεργούς, αλλά τους εξρίζονται και τους περνούν.

Μετα από το γήπιμο η Ενωτική ΓΕΕΕ κηπουροί για την επομένη, 9 Μάη, 24ορη οπεργία. Η κηπουροί Μεταξά οπεργιστριες τους οηδροδρομικούς τους τροχοδρομικούς, ενώ τουτόχρονο μετωπική τη Θεσσαλονίκη οι οπεργιστριες πήλη με χωροφυλακή και οπλισμένες οκροβόλι ομύδους ποινού, σκήπιο και στο μπλεχόνο του οπίου. Οι οπεργιοί οηγούν την εισπρόταση τους και πραγματοποιούν μια μαχητική και μοκρότατη ογκωμένην. Πορθηλλήνη οπεργιοί και οπελπερνοβόλων το οηληρήνο μέλη της οπεργιακής επιτροπής των οηθενικήτων.

Η ογκωμένην της Σης Μάη δέχεται δολοφονική επίθεση από την εσημη αστυνομία. Αρχίζουν οι οηκερνοί και πέφτει η διαταγή: «Βοράτε στο οηκού». Πρώτος κερκός ο κομμουνιστής εργατής Τάοος Τούσης. Οι οηκροί πορ το τον τοποθετούν πρόερα σε μια πόρτα που βλήνουν από κοινότητα νιοη, οφρονούνται να μοπερβόληται και περνούν με το μέρος των διαδηλωτών ογκωλίζοντας τους. Οι κηπουροί εκκείνη τη μέρα οηκρούν στις 9 κοί' (άλλους 12), ο 2 μεγαλύτερο είναι μόλις 26 χρονών, ένα εκποτημένο είναι και οι τραυματίες.

Τους κερκός εργάτες θο «οηθενόχων» την επόμενη μέρα στο κηκουροίς 200.000. Δολοφονικής, τη στιγμή που ο πληθυσμός της πόλης δεν

λό πληθός λούοι κοποτηνέται να οηκροβόληται και περνούν με το μέρος των διαδηλωτών ογκωλίζοντας τους. Οι κηπουροί εκκείνη τη μέρα οηκρούν στις 9 κοί' (άλλους 12), ο 2 μεγαλύτερο είναι μόλις 26 χρονών, ένα εκποτημένο είναι και οι τραυματίες.

Τους κερκός εργάτες θο «οηθενόχων» την επόμενη μέρα στο κηκουροίς 200.000. Δολοφονικής, τη στιγμή που ο πληθυσμός της πόλης δεν

2006

λη των τάξεων

αστικές τάξεις και να μη βρίσκουν αποδέκτες τα αποπροσανατολιστικά ευρήματα, περί «εργασιακής ειρήνης», «κοινωνικών εταιριών», «κοινωνικής συναίνεσης», «καπιταλιστική ανάπτυξης», «αντοχής της οικονομίας των καπιταλιστών» και άλλα ανάλογα. Για να μη βρίσκουν αποδέκτες τα αντερρατικά, αντικομμουνιστικά μηνύματα των αρρωστημένων γεκεφάλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

θήκη άξη

360.000. Ανάμεσα στους διαδηλωτές και ο υπουργός Ευρωπαϊκής Μεταρρύθμισης που αποδέχεται στενά την δήλωση των νεκρών. Ο ίδιος 40 χρόνια μετά θα υπερασπιζόταν τη ενέργειά του εκείνη, γράφοντας ος κάποια εισαγωγή του: «Κάθε στρατηγική είναι ένας στρατευμένος πολιτής. Κάθε πολιτής ένας αθεόκλητος στρατηγός». Όταν ο ίδιος μαρτυρείται για να διαδηλώσει τη δική απειλή του να έχει ελευθερία, εργασία και ισορροπία για το παιδί του ο στρατός δεν τον αψηφά, γιατί ο στρατός είναι τα παιδιά του!

Τη νύχτα καταπλέουν στο λιμάνι αυτοκινητάκια που σφριάζουν μεγάλες δυνάμεις στρατού για να «επιβάλει τη τάξη». Θα ακολουθήσει ένα όργιο διαβάνων και συλλήψεων, ακόμα πιο θραυστική «πρωτοβουλία της εξέγερσης» φιλική-ζώντα.

Στις 13 του Μάη πραγματοποιείται πανελλαδική πανεργατική απεργία και καταγγέλλονται οι διολοιρίες στη Θεσσαλονίκη. Ταυτόχρονα η κυβέρνηση Μεταξά και κάτω από την πίεση και κομμάτι της αντιπολίτευσης και συνδικαλιστικών οργανώσεων δίνει επίσημα το ατύχημα της κοινοποιήθαι. Γρήγορα θα αποδειχθεί ότι όλα είναι στο μιάλο του.

Στις 4 Αυγούστου ο Μεταξάς καταλαίω το «δικτατορικό» πολιτεία, μίσησο δικτατορία. Οι φυλακές βιβλίων από αγνωστών, κομμουνιστές και μη, που θα παραδοθούν ανάμεσα στους Γερμανούς και πολλοί θα εκτελεστούν.

Σύγκρουση δύο γραμμών στο συνδικαλιστικό κίνημα

μαγιά, δεν περιοσείει χώρος για εκτενείς αναφορές, ορισμένα πράγματα, όμως, μπορούν να σημειωθούν.

Στα 1919 ακόμα καταγράφει ο Δ. Λιβεράτος, στο βιβλίο του για τις Πρωτομαγίες, την πρώτη «ιδι-

έγιναν και χωριστές συγκεντρώσεις στη βάση ιδεολογικών διαφορών. Με ιδιαίτερη ένταση και χωριστές προσηκρινώσεις, γινάτο, στικές η Πρωτομαγιά και το '33. Το '36 έγιναν τρεις πρωτομαγιακές συγκεντρώσεις στην Αθήνα. Μια

λέσων και της παρατεταμένης τρομοκρατίας. Ακόμα και τότε οι ταξικές δυνάμεις βρήκαν τρόπο να εκφραστούν μέσα από το Δημοκρατικό Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα Ελλάδας. Το '56 οι Συνεργαζόμενοι Οργανώσεις

τους εργάτες. Και αυτή την περίοδο οι δύο γραμμές στο συνδικαλιστικό κίνημα συγκροτούνται διακριτά και είναι το αποτέλεσμα «σε τελευταία ανάλυση» από τη μια της επιρροής που επιδιώκει να σκεπεί στα συνδικατικά το κεφάλαιο και από την άλλη η εκφόρση της ανάγκης των ίδιων των εργατών να έχουν τα δική τους ταξικά συνδικατικά. Σ' αυτή τη διαπάλη οι συζητήσεις παίζουν κρίσιμο ρόλο. Τα χρόνια που επικράτησε διεθνώς η απελευθέρωση και οι καιρούς θανάσιμης πίεσης των δυνάμεων του ιμπεριαλισμού, η ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος, η ταξική συσπείρωση και η ανοιχτή διαπάλη με το ρεφορμισμό είναι μονόδρομοι. Για τις δυνάμεις που ακολουθούν αυτόν το δρόμο είναι καθαρό πως ειδικά την Πρωτομαγιά δεν μπορούν να χαριεντίζονται οι κανονικοί με τους βιομηχανικούς και την κυβέρνηση τους. Ούτε καν όταν ο κυβερνητικός συνδικαλισμός επιλέγει σαν σωβίβιο να ντυθεί «διδασκαλικός». Η συγκρότηση του ΠΑΜΕ, η ανόθευτη του μέσα από τους καθημερινούς αγώνες σε πόλο ταξικής συσπείρωσης και η αποδεδειγμένη πλέον ικανότητά του όχι μόνο να εκφράζει, αλλά και να οργανώνει την αντίθεση της εργατικής τάξης δίνουν το στίγμα των καιρών και την προοπτική.

Στα χρόνια της μεταπολίτευσης ο ρεφορμισμός φόρεσε διάφορα κοστούμια, χωρίς ποτέ, όμως, να πάψει να διακρίνεται -στον ένα ή άλλο βαθμό- από το μόνιμο κεντρικό στόχο του, να κρατά μαντρωμένους τους εργάτες

σηση». Όταν 6 μέλη της διοίκησης της ΓΣΕΕ που υποκατούσαν την κυβερνητική πολιτική διαγραφούν τους 5 που ήταν συνυποδεδειγμένοι με το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (μετέπειτα κομμουνιστικό). Γιατί τους διέγραψαν; Οι 5 οργανώσαν συσκευή όπου πρότεσαν συνθήματα για την Πρωτομαγιά κατά της κυβερνητικής πολιτικής. Οι 4 από τους 5 πιάστηκαν και εξορίστηκαν στη Δολεονόβρα.

Την καλύτερη των περιπτώσεων αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να έχουν πλάι τους αν μαντρωτά και κάποιον εκκρόσαστο εργατών για την ετήσια αναμνηστική φωτογραφία που βγαίνουν μαζί με τους εκπροσώπους του ΣΕΒ και της κυβέρνησης. Στην πραγματικότητα αυτό που τους καίει είναι η ίδια η ιστορία της ανεπιτημένης ταξικής πάλης όπως αυτή καταγράφεται μέσα και ο πόνος της ιστορίας των συνδικατών. Μια ιστορία που στον τόπο μας είναι αποκλειστικά ος «Διασποράς», παρά το πολύ χρήμα που έχει πεσει οκτώ δεκάετες τώρα για να μετατρέψει το κεφάλαιο να έχει συνδικατικά του χεριού του. Στο πλαίσιο ενός μικρού αφιερώματος στην Πρωτο-

από τους ρεφορμιστές στον Ρέντη, μια από την Πανελλαδική Συνομοσπονδία στον Άγιο Διονύσιο και μια από την Ενωτική στην Καλλιθέα. Ακολουθεί η δικτετορία Μεταξά που χαρακτηρίζεται οργία την απεργία της Πρωτομαγιάς και η γερομιακή κατοχή. Με την απελευθέρωση, το '44 και με το εργατικό ΕΑΜ να λέγει τα συνδικατικά, η κυβέρνηση δέχεται την ατυχή παρέμβαση ο άλλους τους τομείς. Έρχεται στην Ελλάδα η περιήρημη επιτροπή Στρίνι και επιβάλλει διορισμό προσηκρινής διοίκησης στη ΓΣΕΕ με πλειοψηφία εργατοπατέρων. Το '48 δρορίζεται στη ΓΣΕΕ η διοίκηση του διατη Μεταξά κι αρχίζει το βαθύ σκοτάδι. Στις 20 Φεβρουαρίου του '49 δολοφονείται ο γραμματέας της τελευταίας νόμιμα εκλεγμένης διοίκησης της ΓΣΕΕ ο κομμουνιστής Μητσός Παπαρήσας. Ακολουθούν τα χρόνια των εκτε-

Ελλάδας καλούν την Πρωτομαγιά στο «Κεντρικό» και η ΓΣΕΕ του Μακρή στο ΕΚΑ. Στη μία ήταν οι απεργικοί και στην άλλη τα λάβαρα των σωμάτων... Στα χρόνια που ακολουθούν γίνονται προσπάθειες για κοινό γιορτασμό, μόνο που αυτός μένει πάντα στα χαρτιά, καθώς οι Μακρηδες επιμένουν να κρατούν εκτός τα ταξικά συνδικατικά. Το '82 την απεργία κληρονομήσαν 82 σωματεία με τη ΓΣΕΕ και το ΕΚΑ να κάνουν ότι περνά από το χέρι τους για να μη γίνει η απεργία, αφού η κυβέρνηση θεωρούσε εκείνη τη μέρα εργοσημίο. Το '84 την απεργία οργανώσαν το 115 σωματεία.

Στα χρόνια της μεταπολίτευσης ο ρεφορμισμός φόρεσε διάφορα κοστούμια, χωρίς ποτέ, όμως, να πάψει να διακρίνεται -στον ένα ή άλλο βαθμό- από το μόνιμο κεντρικό στόχο του, να κρατά μαντρωμένους

Την Πρωτομαγιά του '44, οι δυνάμεις κατοχής, σε αντίποινα για την εξόντωση ενός Γερμανού στρατηγού και του επικεφαλής του, εκτέλεσαν στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής 200 κομμουνιστές, που τους πήραν από το στρατόπεδο του Χαϊδαρίου. Αν' αυτούς, περίπου 170 ήταν πρώην κρατούμενοι στη Ακροναυλιλία και οι υπόλοιποι πρώην εξοριστές στην Ανάφη. Ο εχθρός είχε κάνει γνωστές τις προθέσεις του λίγες ημέρες πριν, όταν δημοσιοποίησε μέσω του κατοχικού τύπου και ανάγνωση στους τοίχους των οπιτών της πρωτεύουσας την εξής ανατρεπτική ανακοίνωση:

«Την 27.4.1944 κομμουνιστική συνωμοσία, παρά τους Μολώους, κατόπιν μιας εξ' ενδεσμού επιθέσεως, εξολοκρόνιον ανδράρας έναν Γερμανό στρατηγό και τρεις συνοδούς του αξιωματικούς και στραυμάτισαν πολλούς Γερμανούς στρατιώτες. Είς αντίποινα θα εκτελεσθούν...»

Ο τυφεκισμός 200 κομμουνιστών την 1η Μαΐου 1944.

2. Ο τυφεκισμός όλων των ανδρών, τους οποίους θα συναντήσουν τα γερμανικά στρατεύματα επί της οδού Μολών προς Σπάτηνη, εξοβή των χωρίων.

3. Το επίτευγμα των κερκυραγμάτων του όπλου. Ελληνικό έλεος (ισ.σ. πρόκειται για ταχυστασιακές εφάρμογες αυτοβουλίας 100 άλλους κομμουνιστές.

Ο στρατιωτικός διοικητής Ελλάδος».

Ο ήρωας Ναπολέων Σουκατζιζής

Την παραμονή της εκτέλεσης, οι δυνάμεις κατοχής πήγαν στο στρατόπεδο του Χαϊδαρίου, όπου και επέλεξαν τα θύματα τους. Στον κατάλογο των θυμάτων, με τον αριθμό 71, υπήρχε το όνομα του Ακροναυλιτίτη Ναπολέοντα Σουκατζιζή. Επρόκειτο για ένα νέο άνθρωπο, καλλιεργημένο, με υψηλό μορφωτικό επίπεδο, που όλα αυτά τα χρόνια ήταν η ψυχή των κρατούμενων του στρατόπεδου τους εμψύχωσε. τους βοηθούσε στην επικοινωνία με τους δικούς τους ανθρώπους και λόγω του ότι ήταν γνωστής της γερμανικής γλώσσας εκτέλεσσε και χρέη μεταφραστή για τους συντρόφους του, που ήταν υποχρεωμένοι να ερμηνεύουν σε επαφή με τον εχθρό. Ήταν σπουδαίος ήρωας ο Ναπολέων, που είχε υπογράψει ακόμη και τους Γερμανούς να τον σεβαστεί.

«Ναπολέων Σουκατζιζής», γράφει ο κατάλογος των μελλοθανάτων στον αριθμό 71. «Ναπολέων Σουκατζιζής», ακουσίαια από το σπίτι εκείνου που έχει το μικρό βιβίο έργο να διαβάσει τα ονόματα των ανιωναν νεκρών. Και τότε επεβίβανει ο διοικητής του στρατόπεδου.

«Όχι εσύ! Όχι εσύ, Ναπολέων! Όχι εσύ! Αλλά ο Σουκατζιζής δεν ήταν απ' αυτούς που θα μπορούσαν να ζήσουν σε βάρος των άλλων».

Η απάντηση που θα μείνει αιώνια μνημόσυνο αυτοθυσίας και η η-

Οι 200 εκτελεσμένοι κομμουνιστές στην Καισαριανή

ρωισμού: «Δέχομαι, κύριε διοικητή, τη ζωή, με τον όρο πως δεν πρόκειται να την πάρω από άλλο κρατούμενο. Μόνο όταν η θέση μου μείνει κενή!

Ο εχθρός δεν είχε σκοπό να κάνει τέτοια χάση. Στο εκτελεστικό απόσπασμα έπρεπε να οδηγηθούν 200 κομμουνιστές. Ο Σουκατζιζής πήρε το θρόνο των συντρόφων του.

Ο Ναπολέων πήρε το θρόνο προς το θάνατο, κερδίζοντας να ζει αιώνια στις καρδιές του ελληνικού λαού σαν έναν από τους ήρωές του.

Οι 200 μελλοθανάτοι κομμουνιστές οδηγήθηκαν στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής στο «Θασιαστήριο της Λευτεριάς», όπως το ονόμασε ο λαός αργότερα - το πρώτο της Πρωτομαγιάς του '44. Εκεί τους χώρισαν σε εκκοκίδες. Στην τελευταία εκκοκίδα βάλαν τον Σουκατζιζή, για να μηδενίσουν να τον χρησιμοποιήσουν ως μεταφραστή.

Η πρώτη εκκοκίδα πήρε θέση απέναντι από τις κάννες του όπλου. Ο επικεφαλής των Γερμανών γύρισε προς τον Σουκατζιζή: «Ρώτησέ τους αν έχουν τίποτα να πουν».

Ο Σουκατζιζής μεταφράζει: Και τότε με μια φωνή οι μελλοθανάτοι απαντούν:

«Ζήτω η Ελλάδα! Ζήτω η Λευτε-

Ο Ναπολέων Σουκατζιζής

Στην επόμενη στιγμή θα τους θερσίουν σε πολυβόλα.

Τώρα είναι η σειρά της δεύτερης εκκοκίδας, αλλά πριν πάρουν θέση απέναντι στο εκτελεστικό απόσπασμα, οι κατακτητές τους υποχρεώνουν να φωτιστούν με φακούς τους νεκρούς στα αυτοκίνητα.

Η ίδια σκηνή θα επαναληφθεί αρκετές φορές, ώσπου στο τέλος δεν είχε μείνει κανείς ζωντανός από τους 200. Ήταν λίγο μετά τις 10 το πρωί.

Λίγο πριν αντικρίσουν το εκτελεστικό απόσπασμα, κατά τη με-

ταφορά τους στο Σκοπευτήριο, πολλοί από τους μελλοθανάτους κάθισαν να γράψουν μερικές λέξεις στο δικα τους αγαπημένα πρόσωπα και να πετύξουν το σημείωμα στους δρόμους της Αθήνας. Λέξεις γεμάτες ανθρωπιά, πόθο για τη ζωή, λέξεις γεμάτες ιδανικά.

Σταχτολόγημα: «Ζητώ ο άνθρωπος είναι η ζωή του για να ανταλλάξει ιδανικά, δεν πεθαίνει ποτέ», έγραψε ο Μήτσος Ρεμπούτορας. Κι ο Νίκος Μαραγκάκης συμπλήρωσε: «Καλύτερα να πεθάνω κανείς στον αγώνα για τη λευτεριά, παρά να ζει σκλάβος».

Ο Κώστας Τσιρκας με ξεχωριστό τρόπο σημείωσε: «Πρωτομαγιά της Ελλάδας. Ολοι πάμε στη μάχη». Κι ο ερνάτης Σαββάς Σαββουλοπούλου συμπλήρωσε: «Ας μείνει όλη η Ελλάδα, πως ούτε στιγμή δε χάσαμε την πίστη στην τελική νίκη της Σοβιετικής Ένωσής». Καμιά δυνάμει δε θα μπορούσε να προκείσει το ΚΚΕ. Το ΚΚΕ θα νικήσει. Καλά τον αδελφό μου, με σκληρή δουλειά να προσπαθήσει να ξεπλύνει το κακό που έκανε με τη θύλακα και την αδελφοσύνη μου να πάρει τη θέση μου στο ΚΚΕ».

«Αντί» με περηφάνια και λεβεντιά

Ο δρόμος προς το Σκοπευτήριο βίωσε ρούχα και σημειώμα-

τα. Ήταν η απεικονιμένη προσθήκη για έναν στενό «αντί» των μελλοθανάτων, στην οδό δικούς τους. Όλα τα σημειώματα, όλες οι κουνιές τους, αποτέλεσαν προσηφάνια, λεβεντιά. Τιποτά δε βεβαιώνει φάβο, μόνο την ανάγκη να πουν «αντί». Να δείξουν ο' αυτούς που παραμένουν στη ζωή πως ο αγώνας δεν πρέπει να σβήσει, πρέπει να συνεχιστεί και να θυνάωσεται. «Φάρος» η ζωή τους για τις μελλοντικές γενιές. Μερικά σημεία:

«Πατερούλη, πάω για εκτέλεση, να 'σαι περήφανος για τον μονακόμο για σου. Ν' αγαπάς και να ληστρεύεις την κορούλα σου και την αδελφοσύνη μου, κι οι δυο μεγάλοι άνθρωποι. Για, για πετερούλη».

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΣΟΥΚΑΤΖΙΖΗΣ. Μεγάλη μορφή εκείνης της Πρωτομαγιάς, ο Ναπολέων Σουκατζιζής. Οσα έχουν γραφτεί γ' αυτόν τον Άνθρωπο δείχνουν ότι αγαπούσε τη ζωή, περισσότερο, απ' οποιονδήποτε άλλο. Γι' αυτό την πρόφορο βία στον αγώνα, γιατί γνώριζε την αξία του να ζεις ελεύθερος. Η απάντησή του στην πρόταση να πάει κάποιος άλλος στη θέση του και να του χαριστεί η ζωή, αναμνησμένη: «Όχι». Κανένας ήρωας, άλλωστε δεν μπορεί να ζήσει, πουλάοντας την ψυχή του... «Δε σας έχωσα πατέρι. Για σας και για τον ελληνικό λαό δώσατο τη ζωή μου. Σήμερα 1η Μάη 1944, σας φιλώ για τελευταία φορά», γράφει ένας απ' τους εκτελεσθέντες που δεν αφήνει καν το όνομά του. Μόνο το αρχιγρονιμά: «Α».

«Αγαπημένοι μου, ο θάνατός μου δε θα πρέπει να σας λυπήσει, αλλά να σας σταλώσει πιο πολύ για την πηλή που διεδάγετε. Στείξτε τις καρδιές σας και βγάτε παλιάρια απ' τη νέα δέκαμωσία. Έτσι θα μας τιμήσετε καλύτερα. Όταν ο άνθρωπος δίνει τη ζωή του για ανάτερα ιδανικά δεν πεθαίνει ποτέ. Με πολλή αγάπη. Σας φιλώ

Μήτσος ΡΕΜΠΟΥΤΟΡΑΣ». Και, όντως, δεν πεθαίνει ποτέ!

Ο μαρτυρικός από την ημέρα εκτέλεσης ο Ναπολέων Σουκατζιζής. Οι 4 ήρωες βγήκανε στο πέλασσο του καπέλου, οι γυναικείες τράχανε και κουβαλούσανε λουλουδία κι όλα ήταν φορέσει σαν υποτιμωμένοι σπώμα από τις σταγόνες το αίμα τους, που 'τρεξε κι έπιζε κι η πήλις δεν οι έλιανε και γινιότανε σικελιόμορφοι... Μέρα στο κόρο της εκτέλεσης οι έρωτες του δήμιου κουβαλούσαν το δίπλα χωράφι με φτυσάτο πολύ χόμα για να ρουφήξει το αίμα... Είναι τα λόγια του Θασίου, για την ημέρα εκείνη, μια περιγραφή που σκεπάζει στο βιβλίο της Μέλκας Αβραμ «Πρωτομαγιά».

Συνκλιμακώδης και περιγραφή της Σαυθνήτης Βακαρέλλης, για το πώς βίωσαν οι γυναικείες της εποχής εκείνη τη μέρα: «Οι γυναικείες γυμνάσιον τα πανέμοιρα με λουλουδία και σαν να 'τανε λιτανεία κατέβηκαν να ρόνουν το αίμα που άγχιζε. Στις γυναικείες και στα παρθένα εκκρίναν Αβήνη. Βαυτούσαν το μισήματα στο αίμα. Και ευλαβικά το φέρανε στο εκκινωσάτιον...».

Ο πρώτος γιορτασμός στην Ελλάδα

Εκεί όπου βρίσκεται σήμερα το Καλλιμάρμαρο Στάδιο γιορτάζει η πρώτη στην Ελλάδα Εργατική Πρωτομαγιά, τον 2 Μάη του 1893, με οργανισμό τον Στάυρο Καλλέργη και τον Κεντρικό Σοσιαλιστικό Σύλλογο του.

Μία χρόνια πριν το 1890 ο Στ. Καλλέργης -εφαρμόζοντας την απόφαση της 2^{ης} συνέλευσης, που έγινε στη Γη Μήνη ως ημέρα αγώνων της εργατικής τάξης και ταυίς προς τους Αμερικανούς εργάτες που δολοφονήθηκαν στο Σικάγο την 1η Μαΐ 1886- οργανώσε με αντικεντρική συμβολική γιορτασμή της Πρωτομαγιάς στους Στάλους του Ολυμπίου Διός, μεταξύ φίλων και συγγενών, όπου και ανήγγελε την ίδρυση του Σοσιαλιστικού Συλλόγου και την έκδοση της εφημερίδας «ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ». Την Πρωτομαγιά του 1891 ο Στ. Καλλέργης μαζί με 12 ακόμα σοσιαλιστές πήγαν ομαδικά στο αερογυμνάσιο Στάυρου και φωτογραφήθηκαν, σε ένδειξη συμβολικής συμμετοχής στην παγκόσμια διαμαρτυρία των εργαζομένων. Με τον επόμενο χρόνο, την Πρωτομαγιά του 1892, 30 σοσιαλιστές με επικεφαλής τον Στ. Καλλέργη συγκεντρώθηκαν μπροστά στο Στάδιο, διαμαρτυρούμενοι κατά του «πλουτοκρατικού σπύλου του σπύλου».

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

Το 1893 η Εργατική Πρωτομαγιά αποκτά για πρώτη φορά μαζικό χαρακτήρα. 8.000 εργαζομένοι ομαδικά συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αιόλεως περίπου τους 2.000. Ένας μερικός αριθμός για την εποχή εκείνη, 8.000 ο μόνον των εργαζομένων στην Αθήνα.

ΟΔΗΓΙΑ ΜΠΟΛΚΕΣΤΑΪΝ

Ένας ακόμη κρίκος στην αντεργατική επέλαση της ΕΕ

Σε ένα ακόμα βήμα στην κατεύθυνση υλοποίησης της Συνθήκης του Μάαστριχτ και της Στρατηγικής της Λισαβώνας προγράφησαν το ευρωπαϊκό κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του με την προώθηση της Οδηγίας «Χεχικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά», γνωστή και ως «Οδηγία Μπολκεστάιν». Η Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενέκρινε με 391 ψήφους υπέρ, 213 ψήφους κατά και 94 αποχές την Έγκριση που κατέληξε βουλευτικό ερωτησιακό διακρίματα, προϊόν άριστης συνεργασίας Χριστιανοδημοκρατών (ΕΚΚ) και Σοσιαλιστών που απέδειξαν ότι κινός και μόνος στόχος τους είναι η εξυπηρέτηση του κεφαλαίου.

Η Οδηγία αποτελεί κρίκο στην αλυσίδα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Επιμορφώσε την ένταση της επίθεσης σε βάρος των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην ΕΕ. Είναι το ανάγλυφο για το κεφάλαιο συμπληρωματικό στην ανταγωγική νομοθετική πρωτοβουλία της ΕΕ για την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, των τηλεπικοινωνιών, των μεταφορών. Θα δώσει ώθηση στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση κλάδων και υπηρεσιών.

Η ερωμαγή της Οδηγίας Μπολκεστάιν θα πλήξει ιδιαίτερα τους νέους και τις νέες εργατοπαλάσσους, τους μετανάστες, Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η προβλεπόμενη από την Οδηγία «Αρχή της χώρας καταγωγής», η επιμεριστική λεκτική αλλαγή «σε σχέση με το αρχικό σχέδιο Οδηγίας της οποίας δεν αλλάξε σε τίποτα το αντιστρατιβό της περιεχόμενου. Σιωπηλά με αυτή την Αρχή, οι μονομελιστικά όμιλα αποκτούν την δυνατότητα, με νομοπτικές διαδικασίες, να δηλώνουν ως έδρα τους χώρας της ΕΕ όπου οι μισθοί και τα μεροκάματα είναι ιδιαίτερα χαμηλά, με ελάχιστη εργατοκαταγωγή». Αποχολώντες εργάτες από αυτές τις χώρες, οι οποίοι χωρίς μισθούς και προνομιές της υπηρεσίας τους σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος της ΕΕ, με τους μισθολογικούς και εργασιακούς όρους που ισχύουν στη χώρα που έχουν δηλώσει ως έδρα τους.

Στο πλαίσιο του καπιταλιστικού ανταγωνισμού, η λειτουργία επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών με τέτοιους εργασιακούς και μι-

θολογικούς όρους θα αποσπείλε το αναγκαστικό να ενταχίσει η επίθεση στο δικαίωμα όλων των εργαζομένων στα κράτη - μέλη της ΕΕ. Οι Εθνικές Συλλογικές Συμβάσεις και η ελαχίστη προστασία που αυτές παρέχουν στους εργαζομένους θα μισούν πιο ορισμορικά στο εστιασμένο του κεφαλαίου. Χαμένα θα γίνουν και τα άλλα λαϊκά στρώματα, καθώς το μονομελιστικό αποκτούν πλήρη ελευθερία στη διαμόρφωση της τιμής και της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Μήτρα και αυτής της Οδηγίας αποτελεί η Συνθήκη του Μάαστριχτ και η μετέπειτα Στρατηγική της Λισαβώνας. Πρόκειται για στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκκροιστών, που στοχεύουν στην ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, μέσω από το περαιτέρω χτυπήμα των εργασιακών, ασφαλιστικών και ανταμοιβοδικών δικαιωμάτων τους.

Το πρώτο βήμα από την εφαρμογή της Οδηγίας θα είναι το εκατομύριο των εργαζομένων στις υπηρεσίες, σε όλα τα κράτη-μέλη της ΕΕ. Η αποαχολήση εργαζομένων από χώρες όπου η υπερμελιστική επιθετικότητα έχει ήδη υπερκρίσει στα έσοχα όρια το δικαίωμα των εργαζομένων και η πλήρης αποδούλευση των πολυεθνικών από την υπομεροσή τήρησης της εθνικής εργατικής νομοθεσίας και των εθνικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, σε κάθε κράτος-μέλος που θα παρέχουν τις υπηρεσίες τους, θα έχει επιδούσε ανεπίτευτες για όλη την εργατική τάξη, ιδιαίτερα θα πλήξει τις νέες και τους νέους εργατοπαλάσσους και μετανάστες.

Στο πλαίσιο του καπιταλιστικού ανταγωνισμού, οι εργοδότες θα πείσουν για ακόμα πιο φτηνούς εργάτες, για μείωση της τιμής πώλησης της εργατικής δύναμης. Θα ενταχίσει η επιθετικότητα τους σε βάρος των εργαζομένων και άλλων δικαιωμάτων. Σε βάρος των ίδιων των Συλλογικών Συμβάσεων και της ελαχίστη προστασίας που αυτές προσφέρουν σήμερα στους εργαζομένους.

Το επιμεριστικό του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και των πολιτικών του εκκροιστών από η απελευθέρωση των υπηρεσιών θα οδηγήσει σε φθινοτέρους υπηρεσίες για το λαό, είναι πέρα για πέρα κολαίκα. Με την

προώθηση Οδηγία, θα ενταχίσει η αντικεντρικότητα των υπηρεσιών σε ακόμα λιγότερα χέρια. Θα ενταχίσουν τα μονομελιστικά και η δυνατότητα τους να προσαρμόζουν την τιμή και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών στην ανάγκη για αύξηση της κερδοφορίας τους.

Οι εργοδότες στον κράτη-μέλη της ΕΕ έχουν συμφέρον, με κάθε μέσο να αντιπαραθέτουν την εφαρμογή της Οδηγίας. Να αποναστήσουν ισχυρούς αγώνες στις χώρες τους ενάντια στο νέο ανταρτικό εγκλημα, βασίζοντας στο στόχεο στο ανάλογο της ανταρτικής πολιτικής της ΕΕ, όπως αυτή προωθείται και εφαρμόζεται από τις εθνικές κυβερνήσεις και τα κόμματα που στηρίζουν τις στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου. Να αντισταθούν την πάλη τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με κοινές πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις.

Ο αγώνας των εργαζομένων ενάντια στην «Οδηγία Μπολκεστάιν» θα γίνεται πιο αποτελεσματικός όσο περισσότερο αποκτά αντιμπαρταλικό - αντιμονομελιστικό χαρακτήρα, όσο βαθύτερα δένεται με αιτήματα και αγώνες πάλιν που χτυπούν στη βάση του κράτους. Την κερδοφορία του κεφαλαίου και τις κυβερνήσεις που το στηρίζουν. Για την ανάπτυξη του αγώνα με αυτό το χαρακτηριστικό θα πρωτοστατήσουν οι ταξικές δυνάμεις της χώρας μας το επόμενο διάστημα.

Το παρόμοιο που εξελίχθηκαν για τη δήθεν τροποποίηση της Οδηγίας σε κομμάτι περπατώντας δε στοχεύουν στην αλλαγή του ορισμού ανταρτικού της πυριτίνα. Αποτέλεσμα έκρηξης των ενδοεμπληρωματικών αντιθέσεων ανάμεσα στο κράτη-μέλη της ΕΕ. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η οπτική της ελληνικής κυβέρνησης, αλλά και του ΠΑΣΟΚ που δίδονται αντίθετα με πλευρές της Οδηγίας, ζήτημασ ανώδυνος για το κεφάλαιο τροποποίησης. Υποκριτική είναι και η οπτική του ΣΥΝ, οι οποίος, έχοντας στήριξη και με την ύλη του στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, έχοντας αποδείξει το κανονικό πλαίσιο της απελευθέρωσης κεφαλαίου, εμπρομαρτών, υπηρεσιών, εργατοκαδικών, χίμης τώρα κροκοδειλλό δάκρυα για της συνέπεια της, προτινόμενες επιμεριστικές και δευτερεύουσες τροποποιήσεις.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΤΙΣ 26 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ 2006

Βάλαμε το δικό μας βάλτο στους τειχικούς ανώνυμους

Συνάδελφοι,

Το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας συγκαλείται σε μια περίοδο ιδιαίτερα κρίσιμη, τόσο για τον εργατικό μας, όσο και γενικότερα για τον ελληνικό λαό.

Το παρά το κλίμα, την απειρία και τις προηγούμενες κινήσεις, που μέχρι τώρα απρόθυμα λίγες λίγες τις κατωτέρως και το δικαίωμα των εργαζομένων, σήμερα επικεντρώνονται στην κατάλυση των δικαιωμάτων.

Η αγωγή «διαθετική του χρόνου εργασίας» σε ανώνυμο με την επιβεβαιωμένη καταβολή των Συλλογικών Συμβολών Εργασίας (ΣΣΕ) διαμορφώνει το πλάνο. **Εργάτες χωρίς δίκαια, εργατές σε τήρη εξάλειψης.**

Η ψήφιση, το καλοκαίρι, του Νομού 3385, ανατέθηκε πλήρως το σταθερό χρόνο εργασίας, αυξάνει την ιδιόρρυθμη υπεραριθμία απαγορεύει, μάλιστα την αφαίρεση της υπερωρίας, ενώ «η διαθετικότητα του χρόνου εργασίας» αποδυναμώνει της ΣΣΕ, αυξάνει το χρόνο εργασίας, καταργεί την Κοινωνική Ασφάλιση, απορριβίζει την κοινωνική και οικογενειακή ζωή του εργαζομένου, επιτοχίζει τη φθορά της υγείας του, δημιουργεί προέξοδα αύξησης των ατυχημάτων.

Η αγωγή συμπληρώνεται με την επιβολή της Κοινωνικής αργίας στους «υποαπασφαλισμένους», η αύξηση των αντικειμενικών ορίων, οι εξαγγελίες της Διοίκησης του ΙΚΑ για κατάργηση της καλύτερης εντάξης, των Βαρών και Ανδυνάμειων, το κτύπημα της σταθερής και μόνιμης δουλειάς με την ελαστικότητα έδωσαν στο ΟΤΕ, οι όρες και κατασκευές εργοτάξια, εργοτάξια, μαθητών και ο κατάλογος δεν έχει κλείσει.

Η επίθεση αυτή δεν αφήνει απέξω τους οικοδομικούς. Για παράδειγμα, η αύξηση των αντικειμενικών ορίων αυξάνει τα φορολογικά βάρη του διαμερισμού, το κάνει ακριβότερο, αυξάνει τις μεταβιβάσεις κλπ., άρα επεκτείνεται το ζήτημα της ανεργίας. Η κατάργηση των Βαρών και Ανδυνάμειων Επαγγελματιών προβάλλει επιπλέον χρόνο στον οικοδόμο για να πάρει σύνταξη. Το κτύπημα του σταθερού χρόνου εργασίας αποδυναμώνει το δικό τους και εργοδότες να παραβιάζουν ωράρια, σήμερα κλπ.

Διοίκησης,

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας, το χρόνο που πάρα, με ευθύνη, σταθερότητα και ταξικό προσανατολισμό, αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση. Έκανε κάθε δυνατή προσπάθεια σε οργανώσεις την πλάτη των οικοδόμων για την απόκριση αυτής της πολιτικής, να ουσιαστεί στον αγώνα με άλλους κλάδους και τμήματα της εργατικής τάξης.

Στη βάση αυτή, ενθαρρύνουμε σε τακτά χρονικά διαστήματα το στελέχη του κλάδου με περιφερειακές συσκέψεις, αντίπεριφερειακές κινήσεις, συνολικά κίνηση για ενταχισμένη στην οργανωμένη δράση των Συνδικάτων. Είναι χαρακτηριστικό, ότι στις ελεγχόμενες οργανώσεις Συνδικάτων εκλεχθέντες αρκούν το νέο συνδικάτο, αυτοί που αντικειμενικά θα πάρουν τη σκυτάλη του αγώνα το επόμενο διάστημα, με κάθε τρόπο.

Προσδοκούμε, ότι μέσα από αυτή τη δράση, νέες δυνάμεις αναδεικνύονται στο οικοδομικό κίνημα και ενταχισμένη στην οργανωμένη δράση των Συνδικάτων. Είναι χαρακτηριστικό, ότι στις ελεγχόμενες οργανώσεις Συνδικάτων εκλεχθέντες αρκούν το νέο συνδικάτο, αυτοί που αντικειμενικά θα πάρουν τη σκυτάλη του αγώνα το επόμενο διάστημα, με κάθε τρόπο.

Είναι φανερό, ότι θα θέλαμε να γίνουν περισσότερα, να έχουμε μεγαλύτερη δύναμη για καλύτερα αποτελέσματα, για νέες κατακτήσεις. Μη μας διαλογίζουμε όμως ότι η ψήφιση του νόμου σε έντονο δύσκολο συνθήκες, σε συνθήκες βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου από τη μια και από την άλλη με μια συνδικαλιστική πλειοψηφία στο ανάστημα όραμα των εργατικών κινήσεων, που λειτουργεί εχθρικά απέναντι στην ταξική πάλη. Είναι «το εμπίστο και το αντι-το κεφάλαιο» μέσο στο εργατικό κίνημα, το οποίο κάθε προσπάθεια να υπονομεύσει, και όπως δεν μπορεί, να αποτρέψει τους αγώνες της εργατικής τάξης.

Μέσω λοιπόν «αυτής της συνθήκης, θεωρούμε θετικό το γεγονός ότι ομολογείται φαινομενικά στην ουσιαστική πολυμορφία αναγκαστικών κινήσεων, με συλλοκλήτρη, ο-περικές, καταλήψεις υπογειών, διαμαρτυρίες, παραπονοχές σε υπουργία κλπ. με το ΠΑΜΕ και με άλλες οργανώσεις που βρίσκονται στον ίδιο βιότοπο.

Η διαθετικότητα της ούδεως των προβλημάτων του κλάδου με το γενικότερο πρόβλημα της εργατικής τάξης, όπως το ζήτημα της ασυμφορικότητας, της αγκυρωμένης, των «υπέρα γνάτων» ενθύνων, των μέτρων υγιεινής και ασφαλείας στους χώρους δουλειάς.

Πανελλαδικά τα Σωματεία μας συμμετέχουν στις κινήσεις αυτές, για την αρχή, με ανταποκρινόμενα συλλοκλήτρη και άλλες δραστηριότητες. Η δράση αυτή της Ομοσπονδίας, των Συνδικάτων μας, έβαλε το δικό της λάβαρο στην ανάπτυξη των ταξικών αγώνων, στην ταξική ενότητα της εργατικής τάξης, στην προβολή ενιαίων αιτημάτων, που είναι και προέξοδα για τη υποστήριξη και την κοινή δράση των εργαζομένων. Συνάδελφοι στην αριστερά της συνείδησης της εργατικής τάξης, ότι με τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό από τη μια και με το κτύπημα της πλειοκρατίας και του ευρωμοναρχισμού από την άλλη η ζωή θα χειροτερεύσει καθημερινά.

Συνάδελφοι,

Οι μέρες που περνάει και αυτές που έρχονται φαίνεται ότι είναι ακόμα χειρότερες για την εργατική τάξη.

Ο Πρωθυπουργός ήταν ορατός στην ομιλία του μετά τον αναγκαστικό της κυβέρνησης «θα υπονομεύσει» είτε «με ουσία, σταθερά και με γνήσιους ρυθμούς της αναδιοργάνωσης. Είναι απώπηση των πολιτών-τόνος. Βέβαια, ο Πρωθυπουργός έκανε την εξής λαθροεργασία, μιλώντας να απαντήσει των πολιτών. Στην κοινότητα όμως δεν υπάρχουν αλλά πολλοί, υπάρχουν τάξεις και η πολιτική τους υπερέχει με ουσία την τάξη των πλειοκρατών. Αυτή τη διαχωριστική γραμμή θέλουμε να αποκρούσουμε από το λαό, γι' αυτό προσπαθούμε με διάφορα κλίμα να τον υπερέδουμε. Από την άλλη όμως, το δικό μας καθήκον είναι να αναδιορθώσουμε τον ταξικό χαρακτήρα των προβλημάτων, την υπαρκτή ταξική συμφωνία και πως Προβιδοπρόγος, κυ-

βέρνηση και δυνάμεις του ευρωμοναρχισμού, τρώονται με την τάξη των πλειοκρατών. Να αναδιορθώσουμε ότι για να περνάει καλά η μία τάξη πρέπει η άλλη να γίνει και στην προκειμένη περίπτωση αυτό που παύει τον πλοίο είναι η εργατική τάξη και τον κορμάνητα η τάξη των αστών.

Συνάδελφοι,

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επίθεση θα συνεχιστεί, όσο σε εργαζομένους της εργατικής τάξης της λαϊκής αγκυρωμένης, θα χειροτερεύσει. Καθημερινά, από μερικές ώρες θεωρούμες κερτιμια δικάωματα θα επιχειρούν οι αντίστοιχοι με τα να ανατρέψουν και θα μεγαλώσουν οι κίνδυνοι όσο το κίνημα δυσκολεύεται να απαντήσει, όσο σε εργαζομένους δεν έχουμε αναφορικά το μετά των δυνάμεων που θα συγκροτούνται με την πολιτική. Σ' αυτή την κατεύθυνση επίθεσης στην εργατική τάξη είναι ενταχισμένο με άρα ανεπαρκώς μέτρο και εξαγγελίες που δημοσιοποιούνται το τελευταίο διάστημα.

Πριν τέσσερις μέρες η κυβέρνηση έδωσε το απορροκτικό της πρόσωπο, έδωσε πολύ αξιοσημείωτη γίνεται για να επιφέρει το συμφέρον του κεφαλαίου. Ο Καραμανλής έφερε στην αριστερά τη «οριστικότητα και ταπεινότητα» και εφαρμόζοντας το βάρβαρο, αντιδικτατοκτικό μέτρο της απεργίας των ναυτεργατών, η ολλανδική πλοίαρχος το λάνθες σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Η ΝΔ ακολούθησε το δρόμο που όρισε η προηγούμενη κυβέρνηση, που πριν τρία χρόνια είχε επιστατεύσει τους ναυτεργάτες. Στόχος της εξυμνήτριας των εργατοπλάτων, η επίδειξη πυμής στην εργατική τάξη. Επέδειξε να στέλνει μήνυμα σε όσους πελαγούσαν, όσους οργάνωναν, όσους εφαρμόζονταν, ότι θα τους συνάδελφους με τους μηχανισμούς που έχει στο χέρι της η εξουσία των πλειοκρατών.

Αυτή την απόφαση τη συντήρησε, τη μετέωρασε σε καμμένο χαρτί ο φαιοκρατικός αγώνας των ναυτεργατών, η ολλανδική πλοίαρχος την εργατική τάξη, το Συνδικάτο, το λαϊκό στρώμα και εκατοντάδες άλλα φορέας στον πολυήμερο αγώνα των εργατών της θαλάσσης. Καταλυτικός ήταν ο ρόλος του ΠΑΜΕ σε όλη τη διαδικασία της απεργιακής κινήσεως: οδήγησε τη διοίκηση την κινήσεως των ταξικών δυνάμεων και γενικά του εργατικού κινήματος, την

περιφρούρηση του αγώνα, την εκκρόση της ολλανδικής των Συνδικάτων.

Η Ομοσπονδία μας, όπως και άλλες Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Συνδικάτα, πήραν αποφάσεις για 24ωρη απεργία σε Αθήνα και Πάτρα. Άλλα Εργατικά Κέντρα και Συνδικάτα πήραν απόφαση για στάση εργασίας.

Θα τονίσουμε όμως ότι απέναντι στην επέκταση του κεφαλαίου, που θα εναντιοί το επόμενο διάστημα, η ολλανδική της εργατικής τάξης είναι όλο στο χέρι της, για την ανάπτυξη των αγώνων της, για την απόκρουση αυτής της πολιτικής, για να έχει κατακτήσει, διευκολύνει κομμάτι στους εργατές, λειτουργήσει προληπτικά για το κίνημα.

Η εξαγγελία της εισοδηματικής πολιτικής του 2006, με αύξηση της τάξης του 3% υποστηρίζει τη μεσοπρόθεσμη και τη χειροτέρευση της ζωής μας. Η κυβέρνηση σταθερά προσανατολισμένη στην καταστολή ανάπτυξης, την ανταγωνιστικότητα, την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου, της απόφασης της Απολογιστική πολιτική είναι ο πάτορας για τη στόση των εργατοπλάτων σε συλλογικές διαπραγματεύσεις, Παράλληλα, ο κυβερνητικός - εργοδοτικός συνδικαλισμός οργάνωση πίσω από 'αυτό για να εμψυλίσουν και φέτος όπως στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Η απειλή του ΣΣΕ για κατάργηση των Συλλογικών Συμβολών Εργασίας, η στάση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, η συμφωνία κυβέρνησης - ομολογιακή αντιπολίτευσης, έχει ήδη οριστεί το δρόμο στους ταπεινούς, που ανόητοι στην υπογραφή της κλασικής σύμβασης. Ο δρόμος που ανοίγει ο ΣΣΕ και οι προτάσεις είναι φανερό ότι θα δυσκολεύεται το δικό μας σύμβολο και για την υπογραφή και το μιας της, αλλά και στο ζήτημα της εφαρμογής της και κίρια στο μεγάλο έργο.

Κατά τη γνώμη μας ο χώρος που βγαίνει μπροστά, για την κατάργηση του ΣΣΕ, για την κατάργηση της Κοινωνικής αργίας, πρόβλεψε, για την ανατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των τραυματισμένων περί τέτοιο κλίμα, να είναι τυχαίο. Όχι μόνο γιατί το τραπέζιο κεφάλαιο είναι ισχυρό, αλλά κυρίως γιατί «δείχνει το δόξιο του» - ένα χάρη που πριν 5-10 χρόνια θεωρούσαν οι εργαζομένοι του «έλι της εργατικής τάξης». Με αυτό τον τρόπο στέλνει μήνυμα στους υπαλλήλους εργαζομένους τόσο οδοκτοκτο είναι. Βέβαια αυτό δεν είναι τυχαίο γεγονός. Είναι αποτέλεσμα του προσανατολισμού και της οδράσεως που είχε το συνδικαλιστικό κίνημα το προηγούμενο χρόνο ο αυτό το χάρη, γι' αυτό και θα πρέπει να χρειαστούν το αποτελεσματικό οι συσχετισμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Η επανόρθωση των Τοπικών Συμβολών Απασχόλησης στοχο έχει ο Αίθιοι να παίξουν ρόλο υποστηρικτικού στην επίτευξη ανατροπής των εργατικών σχέσεων, δηλαδή δουλειά χωρίς ανώμαλο, χωρίς ωράρια, χωρίς ασφαλή, χωρίς προέξοδα, χωρίς οδήγηση Μπαρκεστάιν, από τις δυνάμεις του κεφαλαίου, του ευρωμοναρχισμού, είναι παιδί της Συνθήκης του Μόραστ, συμβάλλει στην επίτευξη εφαρμογής της απελευθερωτικής των υπηρεσιών, στην ελεύθερη κίνηση και ουσιαστική κεφαλαίου. Στόχο έχει να κινήσει προς τα εμπρός εργαζομένους. Το δικαίωμα που γίνεται στους εργαζομένους να μεταφέρουν προσωπικά με μεροκάματα που ισχύουν στις χώρες προέλευσης των εργαζομένων θα έχει οδύνηρες συνέπειες για την εργατική τάξη και αυτό γιατί:

• Καταργούνται οι κλασικές συμβάσεις εργα-

Ποια εμπειρία βγαίνει μέχρι σήμερα

1. Είναι βέβαιο ότι ανόητοι αυτή τη συνθήκη στον κλάδο, όμως χρειάζεται πολλή δουλειά για να την ανακαλύψουμε, να της δώσουμε ωστό περιεχόμενο.
2. Πρέπει η Διοίκηση να επιμένει περισσότερο και να αποβιβάσει με ουσιαστικό το στελέχη για τις δυσκολίες που συναντούν στην δουλειά τους.
3. Το ζήτημα του μεροκάματου δεν αναγείνεται εύκολα και περνούσε ότι έχει να κάνει με το γεγονός ότι στις διοικητικές πλειοψηφίες οι εργαζομένοι.
4. Σε πολλές περιπτώσεις ζήτημα της εισοδηματικής πάσης των περισσότερων χρόνων στην κοινότητα, πράγμα που δείχνει ότι ο πα-
5. Στη συντηρητική τους πλειοψηφία οι ομολογίες στις περιφερειακές συσκέψεις μιλούν έξω από τη δική τους ευθύνη. Δηλαδή, ευθύναν στο απυρόβλητο οι ευθύναν των συνδικαλιστών στο ζήτημα της λειτουργίας του ομασώματος, του ομοσπονδιακού και της υποστήριξης του προγράμματος.
6. Εμείς ακόμα μακριά από το να συνδέσουμε το καθήκον με τα προβλήματα, αυτά που βιώνει καθένας στο γηπέδο, στο σπίτι, στις διάφορες υπηρεσίες, το χαμόλοτο μεροκάματο, την αμολογική εργασία, το κτύπημα και μια σειρά από άλλα ζητήματα, με τη γενικότερη πολιτική κατάσταση, με την

ευθύνη των κομμάτων της πλειοκρατίας, του κυβερνητικού και εργατοδοτικού συνδικαλισμού και, τέλος, να γίνεται διορκία ο τρόπος, η διεκδότης της εργατικής τάξης ότι αυτή την κατάσταση.

7. Πρώτο, σχετικά εγκληματικό, ανόητες το ζήτημα υπάρχει δυσκολία στο σχεδιασμό, τον προγραμματισμό, την καταγραφή χάραξ δουλίας κλπ. Είναι βέβαια, ότι να παρατίθεται αυτή η δουλειά συνδυασμένη με τις κινήσεις που έχουμε με το επόμενο διάστημα πρέπει να παρθούν προθέματα πλάι. Αυτό να γίνει καλύτερος σχεδιασμός από τις διοικήσεις. Δεν υπάρχει χρόνος να χά-

- Καταργείται το αόριστο.
- Ανταρπώνεται οι όροι αμοιβής της υπερωριακής απασχόλησης.
- Το ΙΚΑ θα υποστεί σοβαρή οικονομική ζημιά, ενώ θα διεκδικούνται η ανασφάλιστη εργασία και στη ντόπια αγορά εργασίας.
- Αδυνατούν και διασπώνται το εργατικό κίνημα.
- Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, που δουλεύουν μ' αυτούς τους όρους, οδηγούνται στην πλήρη εξοβελίση.

Γιαυτό το καινούριο έκτρομα της ΕΕ είναι χρομένο να γνωρίζουμε τη στάση των πολιτικών και συνδικαλιστικών δυνάμεων.

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ έβραζαν στην άκρη τους αρσενικούς λευκοτσικισμούς τους, πιστεύοντας από τις εθές βελτιώσεις, «βάπηση» του κρέας ψομά και του υψώρου.

Ο ΣΥΝ, αφού ούρθηκε μέσα από πολλά «ζκ ζακ» φραστικά διαρροήσεων, τελικά το καταχώρησε. Μένει βέβαια πιστά αρσενικός στην Ευρώπη των καταπιότων, στην Ευρώπη που η μπύρα της γεννά, ποσάει, τέτοιες τετραγώνισες.

Το ΚΚΕ, με σταθερότητα και ανείπεται, το α-πέριπε ουανάκι γιατί πράγματι είναι ένα ούλο ανατηγκάρη βυθίσματα και ως τέτοιο δεν παίρνει ματσορόφια.

Η Συνανοστική Ευρωπαϊκή Συνδιάκτων (ΣΕΣ) αφανίστηκε για τις υποθέσιμες προποπείες και έδωσε αρεστή αμαρτών στους χη-

μαϊοδότες της Ανάληψή ήταν και η στάση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ.

Η ανθεσάριση του Συντάγματος, που είναι στην πμρήση διάθεση, έχει αντιπρόκοτο προανατολισμό και έρχεται να ισχυροποιήσει τον αντιπρόκοτο χαρακτήρα της απελευθέρωσης του χρόνου εργασίας, της ιδιωτικοποίησης της Πλατείας.

Το κλάμα ερωστατών, όπως της «ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ», της υαλιούρας «ΠΟΥΛΑ», οι καθημερινές απολώσεις, αποτέλεσμα της πολιτικής που ακολουθεί η κυβέρνηση, το κεφάλαιο, πολλαπλασιάζουν την ανεργία, ιακρώνουν τη στρατή των ανέργων. Οι εφεσβείρες διεκδικούν τους εφσβείρες για να συμπεριέλνουν τα μεροκάματα, τα αόριστα, για να διαμορφωθούν αποσπαστικοί μηχανισμοί, για φθηνή εργατική δύναμη.

Στο χώρο της εκμίσθωσης, σήμερα, έχει αρχίσει και κάνει την εμφάνισή της η ανεργία. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα κρίση στην εκμίσθωση παρώντας ομήνη το γεγονός ότι με γάλα έφαγε που να απορροφώνουν σημαντικό αριθμό εκμίσθωτων δεν φαινόταν στον ορίζοντα και επιπλέον η οικονομική διάσπαση της λήθης ολοκληρώθηκε η αποκρίση οππί: καθημερινά εξαγοστώνεται.

Συνάδελφοι,
Η μέρα τάρω εμπνεσία, τη ίδια τα γεγονότα, δεν αφήνουν περιθώρια για αμφιβολίες, δεν

μπαρεί κανείς να έχει αυταπάτες για το γεγονός ότι η κυβέρνηση της ΝΔ σκόλαβη πιστά τη γραμμή της προηγούμενης κυβέρνησης, πατώντας στις ράγες της ανεργατικής πολιτικής που χάραξε και προέβλεπε. Η κυβέρνηση παίζει το ρόλο του ουνοπώτη στην αντίκακη επίθεση και οι υπάλιοι, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ, κυβερνητικός - εφσβείρας συνδικαλισμός, Συνμορφωθία Ευρωπαϊκών Συνδικατών, κόβανες, ένα αναλλάβει το δικό του ρόλο στην εξέλιξη της αναλλατικής παράστασης.

Από τα ίδια τα γεγονότα βγαίνει και το ουπερπαιρία, τι θα κάνουμε, πού θα στραφούμε, ποιος θ' αφήσουμε, με ποιους θα πάμε, πού είναι η λύση που προβάλλουμε.

Στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής το προβλήμα της εργατικής τάξης θα οριζώνεται.

Το κώμα της πλουτοκρατίας είναι αυτό που προωθούν και εφαρμόζουν αυτές τις πολιτικές, άρα η εργατική τάξη πρέπει να το βάλει στην άκρη.

Το κώμα του ευρωμονοδοισμού παίζουν το χαρτί της κεφαλαιόκρα, οππί η δράση τους είναι στην κατεπίσημη αποπροανατολισμό της εργατικής τάξης από το κύριο κώβη των αν-άπτυξης της τάξης πάλης, της διαμόρφωσης μιας λαϊκής πλειοψηφίας που θα αρσφείσει την ελευρία από το μονοπώλιο.

Η συνδικαλιστική αριστοκρατία, που λυμάνεται το εργάτο του εριστικού κινήματος, έχει μόνο δεν αναπτύσσει αγώνες, αλλά όπου ανα-

πτύσσονται και δεν μπορεί να τους ελέγξει καλά ή τι μπορεί για να τους υποκρίνει, να τους εκθωλώσει, να περάσει την ηττοπάθεια στους εργαζόμενους.

Είναι πλέον ορατή η τάση άλγουν του Προέδρου της ΓΣΕΕ μ' αυτό του Προέδρου του ΣΕΒ.

Δεν χωράει, ουνοδολέου, ουνοβόλη ότι όλα αυτά άπμωρουν διακρίσεις στην ανάπτυξη του κινήματος, άπμωρουν όμως και περιβάρια ανάπτυξης του κινήματος, από τις δυνάμεις εκείνες που ήταν ή είναι στην αναμονή, από τις δυνάμεις εκείνες που ξεγενάστηκαν και ενσπύθησαν ελπίδες στην αλλαγή διακυβέρνησης της εξουσίας, από τις δυνάμεις που μέχρι τότε μπορεί να δεσώσανταν προνομίους, σημάρι όμως χτυπιούνται ούλιπτα απ' αυτή την πολιτική, από τις δυνάμεις που ενσπύθησαν ελπίδες και υποβήσκουν αόρις στο ουρωπεί και το βάλει-μα.

Συνάδελφοι,
Στο σταμορβόμο δε γάμονε τον προανατολισμό μας, δε γάμονε την εμπιστοσύνη μας στην τάξη πάλη. Η πυξίδα της ιστορικής πάλης του εργατικού κινήματος και του ιστορικού ρόλου της εργατικής τάξης στον αγώνα για την απελευθέρωση από τα δεσμά του κεφαλαίου έδωκε απερίσπαστο το δρόμο του αναεπυθωμένου ταξικού αγώνα. Δένεται οι η πλάη, ο αγώνας για τη λύση των καθημερινών ουμμένων προβλημάτων του λαού, η αντίσταση στην αντι-λαϊκή, ανεργατική πολιτική, άλοκλαρπώνεται μόνο στον ουνοδωτισμό από αήμητα που ουκρουνόματα με την κάρδα του ουνοπαικτος και αρσφώνουν στην ουνοεπίσημη της εργατικής τάξης ότι η λύση βρίσκεται έξω απ' αυτό. **Προσέβητε** ημ' αυτό είναι η οργάνωση της εργατικής τάξης, που σημαίνει ότι βασικό κώβη για την Ομορπωπία, για τα ουωσιατά μας, είναι η ανάπτυξη δεσφωπώνων από τους ουνοβήσκους, η ουστή τετραγώνια των Διοικητικών Συμβουλίων των ουμμένων, ο ουωτός προανατολισμός και άρση του, η εγναρσία νέων ουνοδωστών και ουωπεία του είναι κατά χιλιάδες έξω απ' αυτό. Ουω-τέρος βασικός παράγοντας είναι ο επαγγελματικός ουνοδωτισμός, γενικά της εργατικής τάξης από το κώμα του δικαιοσυμίας και του ευρωμονοδοισμού.

Κατά ουνοπία, αυτού ο αγώνας θα είναι ο-ποτελεσματικός μόνο αν συγκεντρώνει δυνάμεις ή αυτή τη ούκωρση, τη ούκωρση που η εργατική τάξη δεν θα παύσει για το μερμειό της υπάουσιμος κατάστασης, αλλά για την κατακτήση της δικής της εξουσίας. Έξω απ' αυτή τη γραμμή η εργατική τάξη θα ουνοκεί να έχει στο οβέρκο της το κεφάλαιο και να υφιστάται τη βαρβαρότητα του.

Συνάδελφοι,
Πριν ενάμιση μήνα περίπου ουνοδωρίσε η Διοκρίση, με σποκηστικό θέμα, το ζήτημα της καταργήσις των Συλλογικών Συμβάσεων, το πλαίσιο διεκδικήσιμος και την οργάνωση της δουλειάς, εδωσ' αυτή η προσησάβια να μην κτήμα τον ουωπαικτων, να περπατήσει μέσα στους ουνοδωστές.

Για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος πήρατε τα εξής μέτρα:

- Εκδώσιμος τετραγώνια διακρίση, που στάθηκε στα ουωιατά και μοισορπία στους ουνοδωστές.
- Εργαζομωπώνων εξ' ημωρσφωσής ου-κείνης και ουωπαικτων 190 στέλεχος μιας (ο-υαλικής) πινάκος (στο όφελος).
- Συνεδιορπία τα Διοικητικά Συμβούλια των ουωπαικτων.
- Προγαστοπιοπήτες Γενικό Συμβούλιο στην Αθήνα.

• Συνεδιορπία η Εκτελεστική Γραμμεία για να ελέγξει τη δουλειά και πήρε πρόσθετα μέτρα.

• Καταργήσιμος γάμοι δουλειάς και υλοπαικται προγαστομωπιασμένες εξουσιώσιμος.

• Καθορπώσιμος Γενικές Συνελεύσιμος των ουωπαικτων για να επανα-όλοπαικται, ενώ ουωπαικτες έχουν προγαστομωπιασμένες.

• Συμμετέριμα το ουωπαικτα μιας ούλο-πλήθους του ΠΑΜΕ, εμπνερισάντες τους ουνοδωστές, μας προκρήσιμα του εκδώσιμος.

Προγραμματισμός δράσης μέχρι το 21ο Συνέδριο

Συνάδελφοι,

Κάτω από το βάρος των προβλημάτων, που δυσωορπώνεται καθημερινά εξέλιξης, της πολιτικής του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και των ουνοδωστών, την πίεση του ταξικού κινήματος, η ΓΣΕΕ υποκρήσθηκε να προορπώσει σε κινήσιμος-ές Απορπώσιμος 4οση στάση εργασίας πανελλάδικη, στις 28 Φεβρουάριου και 24ορη Πανελλάδικη Παναργατική απεργία, στις 15 Μάρτη.

Εκτιμώντας την επιτυχία που σημαίνει τα ουωπαικτήρια του ΠΑΜΕ, στις 21 Φεβρουάριου, σε 54 πόλεις, την ανταπόκριση των εργαζομένων στο κάλεσμά μας, πιστεύουμε ότι οι δυνατότητες ο-απέπτης του κινήματος καθημερινά βελτιώνονται, οι συνθήκες ζωής της εργατικής τάξης δημιοορπών καλύτερες προσησάβησιμος για την επιτυχία της απεργίας.

Δεν καθυστερούμε ούτε ώρα.

ρηνάμεται στη μάχη, ενεργησιμος όλες μας τις δυνάμεις, όλες τις εφσβείρες μας, για την επιτυχία αυτήν των κινήσιμος-ών. Με ούληγο το πλαίσιο αήμητων, που αποσφαιρσιμος στη ουνοεπίσημη για την καταγέλαξη της ούμπαρης, αναγασίεται στον κλάδο. Αναεπυθώνουμε ότι τα αήμητα που προβλήσιμος ακουσιμος και ενδιωερπών καθε ουωπαικτο, κάθε εργατική οικογένεια.

Αναεπυθώνουμε τις ευθύνες του κυβερνητικού, εφσβείρας ουνοδωτισμού και κώλομω τους ουκοδωστές τους εργαζομένους να τον κατακόβουν, να δυναμώσουν το ταξικό κίνημα. Κάνουμε καθαρή την ευθύνη των κομμάτων της πλουτοκρατίας, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και άλλων άλλων αήμητων αυτή την πολιτική. Καλούμε τους εργαζομένους να τα εγκαταλείψουν μαζικά.

Συμμετέριμα οππί κατά τόπους απεργιακές ουνοκρήσιμος

του ΠΑΜΕ. Περιφρορούσιμος την απεργιακή μας, άπμωρυνόσιμος απεργιακή επιρπώσιμος σε μισάλα κηρύσιμος έγνα. Σημάλια μας την η-μέρα της απεργίας: «Ούτε ένας ουκοδωσής στο γαπί» - Όλοι στις απεργιακές ουνοκρήσιμος του ΠΑΜΕ.

• Διοκρίσιμος των Σωματίων πρέπει να λύσουν το ζήτημα της περιφρορήσιμος της απεργίας. Δεν είναι δυνατόν να μετράμε την απεργία μέσο στις πύλες και λίγα χιλιομέτρα παρσάβησιμος να δουλεύουν όλες οι ουκοδωστές.

• Συναεπυθώνω τη δουλειά μας στο ζήτημα των ούλογικών ουμ-βάσεων παρώντας όλα εκείνα τα μέτρα που είναι αναγκαία για να έχουμε αποτελεσματικά.

• Διαργασίσιμος το τάρτο 10η, μέρα του Μάρτη ημεσάρι, με θέμα: «Λαϊκή Κατοικία και ΟΕΚ».

• Διαργασίσιμος Συνεδριο, μαζικά με τη Διεθνή Οργάνωση των Οκοδωσιτων, στις χώρα μας, στις 26 Σεπτεμβρίου.

• Κορβιόζιμος η επίσημη ουνοεπίσημη της Διοκρίσιμος να γίνει στις 18 Μάρτη, με θέμα: «Σχε-δισμός της δουλειάς για τη 1η Μάρτη».

• Να επιδιώξιμος, με αντιπρο-σωπεία μας, ουνοπτή με Συνέδρια από βολωνικούς, κώλομω τους κακοκωρπώνους μήπως, είτε απ' γάμο μας, είτε απ' ουκρουνόσιμος γάμοις.

• Είναι ο εξέλιξη και παρακο-λούσιμος το ζήτημα της ουκο-μωπιας με βόση και την κού-βητα που έγινε στις περιφρο-κείς ουκοκρήσιμος για την εισορ-δοισμική κλήη. Τις επομεινες μέρες θα ουνοπαικτιώσιμος με τη Διοκρίση του ΙΚΑ και άλλους υ-πέρφροσιμος παράγοντες του Οργασμοσίου.

Συνάδελφοι,
Για προγαστομωπιο νέων απεργιακών κινήσιμος-ών δε ε-κτιμώ η Εκτελεστική Γραμμεία, ανάλογα με την εξέλιξη της κατασπίσης.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

Αθήνα (Νέο Φάληρο)

Στις 6/12/2005, στις 10:30 π.μ., ο αυν. Γεωργιόπουλος Λεωνίδος, 45 χρόνων, πατέρας τριών παιδιών, καταπολέμησε από γύρω και ταχά παύση από τη ζωή του.

Ο ανδράγαθος δούλεψε στα θεμέλια ακοκλαβής μαζί με άλλους δύο ανδράγαθους - οι οποίοι αοάθηκαν από τούτη - σε βάθος 4 μέτρων από τον Άρθρο, από πάνω τους δούλεψε ένας εκκοκλαβής. Η κόπηση και τα βάρη από εκκοκλαβή μαζί με την ανυπαρξία τριών ανών και απελευθέρωση να υποχωρήσουν γύρω στα 4 ταχός δηλώνει, παύση από τη ζωή καταπολέμησε.

Τα έργα είναι της τμηματικής εταιρείας «Α. Καλομακάρας και ΣΙΑ ΟΕ».

Αθήνα (Μεταμόρφωση)

Στις 7/12/2005, ο ανδράγαθος Σωμπαρτσάκης Σωτήρης, 58 χρόνων, έπεσε από ακοκλαβή και ακοκλαβής.

Η ακοκλαβή βρισκόταν στην περιοχή του Μασαζιού.

Αττική (Ασπράγγου)

54χρονος ανδράγαθος, στις 10/12/2005, βολήκε ταχάκη θάνατο από καταπολέμησε από τζάμια, από βλαμηνότα ΑΛΦΑ ΓΚΑΛΑΞ.

Αρτα

Στις 10/2/2006, ο αυν. Κωστάκης Απ. Ιωάννης, 46 χρόνων, καταπολέμησε από τζάμια μπάζων και ακοκλαβής.

Τα «απόλυτα» αοάθησε στις 6:45 π.μ. Ο ανδράγαθος δούλεψε χωρίς κόλλανη αντιστάθης, χωρίς επαρκή φωτισμό, σε βάθος 400 μέτρων, μέσα στη ομίχλη εκκρίσης του Αελέλου, στη Ξυκή Αρτιόλης για λαγορμάση της εταιρείας «ΜΗΧΑΝΙΚΗ-Το μεταλλοεπιχειρηματία Εμπειρίτζηλο».

Αλιβαρνασός (Κρήτη)

38χρονος ανδράγαθος, στις 7/12/2005, πατέρας τριών αν- ονλικών παιδιών, έπεσε από ύψος 4 μ., και τραυματίστηκε βαριά στα κεφάλι.

Νοσηλεύσαν στην Εντατική.

Γρεβενά

Στις 5/4/2006, ο ανδράγαθος Γέλιμος Χρήστος, έχασε τα δέξια του χέρι την ώρα της δουλειάς από εργατοτάση επεξεργασίας Ξύλου «Alfa Wood Πινδα».

Ζάκυνθος

Στις 14/1/2006, στις 3 π.μ., ο αυν. Παράσχης Στόθης, 28 χρόνων, ακοκλαβής από καταπολέμησε από την μπλετορία την οποία αοάθησε.

Ο ανδράγαθος δούλεψε ως βάρδας χηλαστή πόντος. Στην προσπάθειά του να βάλει μπλετορία σε ακοκλαβή τριών μέτρων, υποχώρησε ο δρόμος, παρορμήσαν τη μπλετορία στα ακοκλαβή.

Ηράκλειο Κρήτης

Στις 1/4/2006, στις 12:30 τα μεσημέρα, ο ανδράγαθος Αναγνωστάκης Μιχαήλ - Μοστάς, 58χρόνων, τραυματίστηκε πολύ σοβαρά, μετά από πτώση.

Ο ανδράγαθος δούλεψε σε νεοαναγεγραμμένη ακοκλαβή και έπεσε από τα μπάζων του δεύτερου ορόφου, ύψους 6,5 μέτρων, πάνω σε αοάρα τα οποία ήταν σε άρθη θέση. Το ένο αοάρα διασπείρασε το λαμά του και τα άλλα τα μπάζα. Υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση για την οφθαλμολογία του και νοσηλεύσαν στην Εντατική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ηρακλείου.

Κίρκευα

Στις 24/1/2006, ο ανδράγαθος Γκερωγιώτης Λαζαρός, 44 χρόνων, έπεσε με τα κεφάλι από περσιτορφομένη ακοκλαβή στα υπόγειο ακοκλαβής και ακοκλαβής.

Λακωνία

Ο αυν. Δαυβήτης Κωνσταντίνος Γεωργίου, 58 χρόνων, στις 22/2/2006, έπεσε και ακοκλαβής σε νεοαναγεγραμμένη ακοκλαβή στην Ακακωμάρ Γαβιούα.

Με την πτώση του ο ανδράγαθος καρπόβηξε σε ένα αοάρα.

Λάρισα

Ο ανδράγαθος Μιλητιάδης Γ., 65 χρόνων, στις 4/12/2005, στις 7:30 π.μ., έπεσε από μεγάλη ύψος και έλασε τα πιάτα του εργατοτάση στην αοάρατορία «ΟΛΥΜΠΟΣ».

Πάτρα

Στις 21/2/2006, τα μεσημέρα, ο ανδράγαθος Μουστάς Ιωάννη, τραυματίστηκε πολύ σοβαρά, πέσαντας από ύψος 7 μέτρων. Αναθεωρήσεως σε ακοκλαβή, έχασε την ιαοαρία του και έπεσε.

Τραυματίστηκε στα κεφάλι και νοσηλεύσαν σε κλίμακα κατά- οπηση στην Εντατική του Νοσοκομείου Πάτρας.

Ο ανδράγαθος δούλεψε στα υπόγειο ακοκλαβής Βεστράκι για τις ανάγκες της «ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ».

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Για πόρους αντέχει η οικονομία

Εχει καταστήσει πληκτικό. Κάθε φορά που η αοάθησή πασι στο θέμα των μισθών από εργαζομένους, αυτοί που τις άλλες περιόδους θριαμολογούγν για την ισχυρή οικονομία, την οποία ταχά δημιοκρνεγί η πολιτική τους. Βιουμίοτα το άλλο τροπάρι: τις αντοχές της οικονομίας. Είτε η ΝΔ είναι στην κυβέρνηση, είτε το ΠΑΣΟΚ, η επίκληση των αντοχών της οικονομίας γίνεται με τρόπο πο- νομοσώπιτο, χωρίς καν επιμέρους απορροσές. Τις αντοχές επεκλοκύνεται ακομά και τα παλιόρα της πληροσφαιρίας της ΓΣΕΕ, για να δικαιολογούγν την κατ' εξαοκλαβή προδοσία τους, όταν υποσφαιρουν τις συμβάσεις του αοάχους και της τριτοπεί. Από την οικονομία που, όταν τους συμ- φέρει, καλλήζει και δρα- πρέπεται, όποτε ανακίπεται θέμα μορμάτοιας, ξεπη- δά ο μορμάτοιας των ελ- λειμμάτων. Και σ' αυτόν οσφαιρύνω να υποσφαιρουν οι εργαζομένους, ώστε να μη διεκδικούγν αοάρες που θα είναι πάνω από μηδ εκουλούη τη μέρα.

Ας ποίμε τα πράγματα με το όνομά τους. Η οικονομία αντέχει και παρα- ντινέχει. Το δούνουν τα μέτρα και νόμοι που ψηφί- ζονται η ΝΔ, η αοάθηση, οι «αυ- τμορδέες» η επιμορμω- ποίηση της Υγείας και της Παιδείας. Πού οδίνει αυτή η πολι- τική; Στην πολύ καλή... α- νοχγή του εργαζομένου. Αλλωστε, μόλις την προ-

φορολογία των μεγάλων επιχειρήσεων. Επιδόθητες των ασφαλιστικών σφαιρικών των εργοτάσιων. Παρο- χή οικονομικών κινήτρων από τονα των επενδύσε- ων. Φοροαπαλλαγές και οικονομικά κίνητρα για τις επιχειρηματίες συγχουέ- υσεις. Κίνητρα για μεγέθυ- νση των επιχειρήσεων. Οικονομικά και ασφαλιστικά κίνητρα για ειδικές προ- ολήψεις. Παροχή διευ- κύνων χρηματοδοτήσεων για ομοσθητή στα κοινο- τικά προγράμματα. Κίνητρα και τζάμια κεφάλαιο προς τις επιχειρήσεις είναι και οι ιδιαιτοποίησης, οι «αυ- τμορδέες» η επιμορμω- ποίηση της Υγείας και της Παιδείας.

Πού οδίνει αυτή η πολι- τική; Στην πολύ καλή... α- νοχγή του εργαζομένου. Αλλωστε, μόλις την προ-

γομνη βωμάδα οδθη- κών στη δημοσφαιρία τα στοχασία για τα επίσημα καθαρά κέρδη των εισηγ- μένων στο χρηματορμείο επιχειρήσεων. Τι λένε; Ότι το 2005, μια χροιά που θεωρήθηκε «κακή» για τις επιχειρήσεις, τα κέρδη έ- φτασαν σχεδόν τα 6 δισε- κτομάρια ευρώ και ση- κρομάρια οσφαιρητή κατά 43,6%! Κι αν παρατήρη- σουμε και τα αντίστοιχα ποσά των προηγουέ- νων ετών, τότε θα κατα- λάβουμε ότι όταν πρόκει- τα για την εοασφαιρη κερδών, η οικονομία και οι ιδιαιτοποίησης, οι «αυ- τμορδέες» η επιμορμω- ποίηση της Υγείας και της Παιδείας, πού οδίνει αυτή η πολι- τική; Στην πολύ καλή... α- νοχγή του εργαζομένου. Αλλωστε, μόλις την προ-

να συνεχισούν το ξεζουμι- σμα της εργατικής τάξης και των άλλων εργαζομέ- νων, αφού μόνο η εκμε- τάλληση της εργατοσφαι- ρίας να εοασφαιρησεί ακομά μεγαλύτερα υπερ- κέρδη για φέτος και ακο- μά περισσότερο το 2007. Και δεν πρέπει να έχουμε καμία αμφιβολία ότι το ίδιο ακοκλαβή οσφαιρητή θα επι- χηλεύσουν να σπύρουν και την επόμενη φορά που θα τεθεί θέμα αύξησης στους μισθούς. Η πρόκλη- ση, όμως, πρέπει κάποτε να σταματήσει. Υπάρχει δυνατότητα να σταματή- σει. Την έχουν οι εργαζο- μένοι. Ολοι αυτοί που πα- ραγούν τον κοινωνικό πλούτο, τον οποίο μείχι στιγμής τον κατακλέβουν τα αφεντικά. Άρα να κατα- λάβουν τη δύναμη που έχουν.

ΜΕ ΑΠΕΘΗΡΙΑ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ-ΑΙΣΧΟΣ ΓΣΕΕ-ΣΕΒ

Διεισέσεις συμβάσεις και στις πρώην ΔΕΚΟ

Κλιμακώνει την επίθεσή της η κυβέρνηση κατά των λαϊκών κατακτήσεων. Ετσι, με πιλοτό την επασητική ομοσθητή της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργατοσφαι (ΓΣΣΕ) που υπεγράφη με τον ΣΕΒ η συμβιβασμένη ημερία της ΓΣΣΕ, μια ομοσθητή που χειροκροτήθηκε τόσο από τον προβουήτορο και πρόεδρο της ΝΑ Κ. Καραμάνη όσο και από τον πρόδρο του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπαδηρόου- επιδόθηκε τούρα να επεκτείνεται και στις πρώην ΔΕΚΟ, ειδικά στις εοασφαιρητικές οικονομικές και πολεμική βιομηχανία, τις αοάρες - ψυφιστά - στους μισθούς και ημερομίσθια. Στο πλαίσιο αυτό, ο υπουργός Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφης πρότεινε στο σινδύκατο την επιχειρητορ- ον αυτών την υποσφαιρη διετούς ομοσθητής με την παραχώρηση, μεταορμω- κή και κυριολοκλαβή, ψυφιστά που θα περ- ορισεί τις ομοσθητικές αοάρες στο 3% για το 2006 και στο 4% για το 2007!

Όσο για τις Συλλογικές Συμβάσεις στις επιχειρήσεις αυτές, ο Γ. Αλογο- σκούφης, «πατώντας» πάνω στο «θιαμίο του αοάχους» που δημιοκρνεγ- σον από τον ΣΕΒ και ΓΣΣΕ, ανέπε- ρε ότι «μετά τις εξελέξεις στη διαπε- ράτηση της Εθνικής Συλλογικής Συμ- βάσεως και τη διετή ομοσθητή, αοα- ρήσεως και η νέα Οδηγία που δίνεται στις διοκρητές των ΔΕΚΟ, κυρίως των μεγάλων και ελλειμμάτοια, είναι να προχωρήσουν οι αυτές σε διαοαρμω- τώσεις για διετή ομοσθητή και ομο- νοσθητή». Είναι ολοκρνοόρα πως η κυβέρνη- ση, με την πρότασή της για υποσφαι- ρή διετών ομοσθητών εργατοσφαι, στις πρώην ΔΕΚΟ, μετά μάλιστα τις αρ- κητικές για τους εργαζομένους εξελέ- κτες στον ιδιωτικό τομέα - επιδόθηκε να καταστήσει ότι η γενέση τους τα εργα- τικά μέτρα που δημιοκρνεγνται με επικενητρο της Συλλογικής Συμβάσεως. Κι

αυτό, γιατί θέλει χωρίς την απειλή... κοινωνικών εντάσεων - να αοαθηθεί η περιποσθητή με το... μεταορμωτικό της έργο. Προς το παρόν, πάντως, για το θέμα αυτό η κυβέρνηση κλιμακώ- πιασ από τις διοκρητές των Οργανώ- σων με τους υπουργούς, της να δη- λώσουν ότι οι αυτές (α.σ.α. διοκρητές) ζητήσουν να προχωρήσουν οι αντρο- πές, τότε αυτοί θα το πρόβουν. Ανε- ξάρτητα πάντως από η κυβέρνηρη υπο- χείρη να ελοκρηθεί στο ομοσκημένο θέ- μα με εμφορη στόχο την κατασφαι- ρή των κοινωνικών και εργατοκών αντιδρά- σων - το άουρω είναι ότι οι αντρο- πές στους κοινωνικούς προοσμητοκούς θα γίνουν σε χροιά που θα επέλεξε η κυβέρνηρη. Και αυτό γιατί η δημιοκρνεγ- τική πεσθαιρημένου και φθίνου εργατο- κού δυναμικού στις πρώην ΔΕΚΟ απο- τελεί απαραίτητο και αναγκάιο όρο για τη μελοκρητή ιδιωτοποίηση τους.

Εντείνονται οι αγωνιστικές διεργασίες στους χώρους των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ στη χώρα μας, καθώς οι μαζικές δράσεις ξεκινούν στην ανώτατη εκπαίδευση και οι εξελίξεις που ακολουθούν θα είναι σωρευτικές. Τόσο οι υποστηρικτές των αλλαγών όσο και οι επικριτές τους, από όποια ιδεολογική οπτική και αν ξεκινούν, παραδέχονται ότι αν εφευριστούν όλα όσα έχουν εξαγγελθεί και προηγηθεί νομοθετικά, η φυσιογνωμία των πανεπιστημίων και κατά δεύτερο λόγο των ΤΕΙ θα αλλάξει ριζικά. Το πρώτο ζήτημα που τίθεται στη συζήτηση είναι ποιος θα ωφελήσει και ποιος θα βλάψει αυτή η αλλαγή.

Ο νόμος που έχουν ήδη ψηφιστεί και σύμφωνα με τις κυβερνητικές εξαγγελίες θα κορυφωθούν με το νέο νόμο-πλαίσιο για τα πανεπιστήμια και με την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Σημάδι της κατάρτησης του αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης, θα εκτρέψουν τα πανεπιστήμια από τον όποιο κοινωνικό χαρακτήρα διατηρούσε ως προς την αποστολή τους.

Κονιάς, θα ιδιωτικοποιηθούν οι λειτουργίες των δημοσίων πανεπιστημίων και με τη δυνατότητα ίδρυσης -παράλληλα- και ομίλων ιδιωτικών «πανεπιστημίων» ή ιδιωτική εκπαίδευση, να γίνει μια ή την άλλη μορφή, θα γίνει κυρίαρχη.

Σε μια τέτοια εκπαιδευτική δομή είναι αναμενόμενο να οξυνθούν στο έπακρο οι ταξικοί φραγμοί, αφού το σύστημα πρόσβασης θα εξελιχθεί πιο ξεκαθάρσα σε σύστημα επιλογής των φοιτητών από τα ιδρύματα και ό-ταν μάλιστα για ιδιωτικά και ιδιωτικοποιημένα ιδρύματα, είναι δεδομένο ότι στην επιλογή αυτή θα παίζει κυρίαρχο το ποσοστό των καθεστώδων Εξέλιξης, θα ενταθεί η κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων σε «καλά» για την ελίτ και «της ορεινής» για τη μεγάλη μάζα... Ακόμα, τα διδάκτρα θα γενικευτούν σε όλη την κλίμακα των δόχων, με αντίστοιχες διαδοχικές τα «καλά» τα «μέτρια» και τα «κακά» ιδρύματα.

Σίγουρα, λοιπόν, τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Θα συρρικνωθεί το ποσοστό των παιδιών της εργατικής τάξης που θα έρθει στη δυνατότητα πρόσβασης στην ανώτατη εκπαίδευση.

Η άλλη πλευρά της ιδιωτικοποίησης των δημοσίων πανεπιστημίων έχει να κάνει με την ασφαλιστικό έλεγχο της επιστημονικής παραγωγής απειθείας από το κε-

ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Κοινό αγωνιστικό μέτωπο ενάντια στη λαίλαπα της ιδιωτικοποίησης

φάλοιο. Φυσικά, κανείς δεν αμφισβητεί ότι και σήμερα το πανεπιστήμιο αποτελεί ένα βασικό ιδεολογικό μηχανισμό του κράτους και ότι υπηρετεί τα συμφέροντα της τάξης που έχει στο χέρι της την εξουσία, δηλαδή, της αστικής τάξης.

Ηδη και σήμερα, υπάρχει το θεσμικό πλαίσιο που επιτρέπει στις επιχειρήσεις, να δραστηριοποιηθούν μέσα στα πανεπιστήμια, αφού ένα μέρος των λειτουργιών τους έχει περάσει σε εργολάβους, ενώ μέσω της επιχειρηματικής δραστηριότητας που επιτρέπεται να αναπτύξουν τα ίδια τα ιδρύματα, αναιρούνται παλιές με επιχειρήσεις κυρίως στον τομέα της έρευνας. Το προηγούμενο διάστημα, είχαν αποκλιθεθεί περιπτώσεις, όπου έφτανε παραγγέλνοντας από επιχειρήσεις σε πανεπιστήμια και οι επιχειρήσεις υπαγόρευαν τον τρόπο διεξαγωγής της έρευνας και εξαπαθάλωναν την αποστολή της ιδιοποίησης των αποτελεσμάτων της ανάλυσης με τα συμφέροντά τους.

Αυτή η κατάσταση θα ενταθεί απλά μετά την αλ-

λαγή του θεσμικού πλαισίου, αλλά θα γίνει κυρίαρχη. Η έρευνα θα αναπτύσσεται με αποκλειστικό κριτήριο εν φέρει κέρδη στις επιχειρήσεις - χορηγούς οι αντίστοιχα κέρδη στα πανεπιστήμια, που δε θα μπορούν να επιβιώσουν χωρίς την ιδιωτική χρηματοδότηση. Εύκολα μπορεί να φανταστεί κανείς τι σημαίνει αυτό για την Ιατρική, το Περίβλημα, την Ιστορία κτλ.

Η εσοδός των επιχειρήσεων μέσα στα ιδρύματα δε θα επηρεάσει μόνο τον τομέα της έρευνας, αλλά και αυτόν των σπουδών, αφού στις αξιόλογες του κεραλαίου φινυραούρα η απαίτηση για φθινό κι εύκολο εργατικό δυναμικό, που δεν υπάρχει λόγος να μορφωθεί τα ολοκληρωμένα πάνω στο επιστημονικό του αντικείμενο (μάλλον είναι επικίνδυνο να μορφωθούν ολοκληρωμένα γιατί τότε θα έχει απαιτήσεις και θα μπορεί να αντιλαμβάνεται περισσότερο...) αλλά αρκεί να παίρνει κάποιες ταυρήσεις δεξιοτήτων.

Γίνεται έτσι φανερό ότι η εργατική τάξη, συνολικά ο

λάος, μόνο να χάσει έχει απέναντί της τις εξελίξεις. Αντίθετο, το κεφάλαιο έχει να κερδίσει πολλά... άμεσα κέρδη, ιδεολογική παρέμβαση και εργατικό δυναμικό κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του.

Απέναντί ο' αυτή την επελαση, καθίσταται αναγκαία η μαζική παλλαϊκή αντίδραση, με σταθερή, κλιμακωτή και συνεχής, που θα βάλει φραγμούς σε ό,τι πάει να περάσει, αλλά κυρίως θα διεκδικεί την ανώτατη εκπαίδευση και συνολικά την Παιδεία που έχει ανάγκη ο λαός και η νεολαία σήμερα.

Οι ρυθμίσεις που έχουν εξαγγελθεί από την κυβέρνηση της ΝΔ και τα μέτρα που έχουν ήδη περάσει έχουν την πλήρη στήριξη του ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο στη φιλοσοφία τους αλλά και στις λεπτομέρειές τους. Εξάλλου, αποτελούν εφαρμογή ευρωπαϊκών αποφάσεων που έχουν συνυπογράψει οι κυβερνήσεις της ΝΔ και της Α.Κ.Ε.Λ. Επομένως, κανένας αγώνας δεν μπορεί να είναι πραγματικά αξιόπιστος, όταν ακου-

μπάει ο' αυτά τα κόμματα και στις παρατάξεις τους στους χώρους των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, για τις οποίες η ιστορία έχει δείξει ότι ακόμα κι αν στα λόγια διαφωνοποιούνται οι κόμματα τους, το κάνουν μόνο στα λόγια και τελικά εγκλωβίζονται τον κόσμο στην πανομοιοτυπία πολιτική ΝΔ - ΠΑΣΟΚ.

Αντίστοιχα, ακριβώς επειδή το όπλο τους δεν είναι η υπεράσπιση της σημερινής κατάστασης, όπου τα ιδρύματα έχουν ήδη πάρει το δρόμο της ιδιωτικοποίησης, δεν αρκεί για οκέτι αντίδραση στα μέτρα που έρχονται με παράλληλη υπεράσπιση του σημερινού πανεπιστημίου, όπως κάνει ο ΣΥΜ και οι δικές του δυνάμεις στα ιδρύματα. Για παράδειγμα, δεν μπορεί να υποστηριχτεί κανείς το άρθρο 16 του Συντάγματος και το δημοσιογραφικό της ανώτατης εκπαίδευσης και, παράλληλα, στο όνομα της «βιωσιμότητας» των ιδρυμάτων να υποσείει υπέρ των διδασκόντων μεταπηχούρα, κτλ.

Με άλλα λόγια, δεν μπορεί να μπου φραγμοί στη λαί-

λαπα της ιδιωτικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης, ούτε να υπάρχουν κατακτήσεις για τους φοιτητές, τη νεολαία και συνολικά για το λαό αν δεν προχωρήσουν σε αγώνες που θα διεκδικούν εύκολο το πανεπιστήμιο που ταράζει στην κοινωνία, όπου θα κάνει κομμάτι ο ίδιος ο λαός κι όχι το κεφάλαιο.

Αυτό θα πει πλαίσιο πάλης που να πετά στις αιχμές αγώνες του λαού και της νεολαίας. Αυτό σηματοδοτεί το πλαίσιο πάλης των Πανελλαδικών Συντονιστικών Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, που καλούν σε μαζικούς, δυναμικούς και συντονισμένους αγώνες. Και δεν είναι τυχαίο ότι ο' αυτό το πλαίσιο ανασηματώνεται ήδη χιλιάδες φοιτητές και σπουδαστές, οι οποίοι διεκδικούν. Είναι Ανώτατη Εκπαίδευση, δημόσια και δωρεάν, με όλα όσα αναλύονται μέσα ο' αυτό το αίτημα. Σ' ένα τέτοιο πλαίσιο πάλης μπορούν να υποστηριχτούν, τον ιδρυμάτων να υποσείει υπέρ των διδασκόντων, μαθητές, πανεπιστημιακοί, καθηγητές, εργαζόμενοι, δόκ, οι λαός, για το δικό του συμφέρον.

ΓΑΛΛΙΑ

Υποχώρηση υπό το βάρος των κινητοποιήσεων

Στην απόσυρση του άρθρου που έδινε τη δυνατότητα στους εργοδότες να απολύουν χωρίς αποζημίωση και χωρίς αιτιολόγιο τους προσληθέντες μέχρι 26 χρόνων τα πρώτα δύο χρόνια της εργασίας τους, το γνωστό, πλέον, «Συμβόλαιο Πρώτης Απομείωσης», προχώρησε η γαλλική κυβέρνηση. Ο πρωθυπουργός ντε Βιλλέν, σε τηλεοπτική του εμφάνιση, ανήγγειλε την απόφαση, ουσιαστικά, του προέδρου Σιράκ, τονίζοντας ότι «η χώρα πλέον βρίσκεται σε κρίση και χρειάζεται μια γρήγορη λύση», διαπιστώνοντας ότι «δεν υπάρχουν οι υφείλες συνθήκες για την εφαρμογή του μέτρου».

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί αναμφισβήτητη επιτυχία της νε-

ολαϊτικής και της εργατικής - λαϊκής πύλης της Γαλλίας και δείχνει ότι ο λαός μπορεί να ανταρτήσει ή και να ανακόψει ιδιαίτερα, αν βέλθει να δράσει.

Έκαισα επικαιρο το δίγαμμα για την εργατική τάξη της Ελλάδας και τα εργαζόμενα στρώματα, καθώς έγινε για μια ακόμη φορά σαφές ότι με οργάνωση και αγώνα που δίνει προοπτική, μπορεί να παρεμποδίσει και τελικά να αντραπεί η αναλική πολιτική.

Το επίμαχο άρθρο αντικαταστάθηκε απευθείας από τη νομοθετική πρόταση που παρουσιάστηκε, αμέσως, στη Βουλή. Η πρόταση αυτή αποτελεί, ουσιαστικά, επέκταση

των μέτρων που ισχύουν μέχρι σήμερα, και έχουν υποθετηθεί από τις προηγούμενες «σοσιαλιστικές» κυβερνήσεις. Γρα «νικη» έκαναν λόγο τα συνδικάτα, που, όμως, τόνισαν ότι «παράλληλα» σε εγρήγορση για να εκτιμήσουν τη νέα πρόταση» Μαχητικότερα εμφανίζονται οι φοιτητές, καθώς οι οργανώσεις τους ανακοινώνουν ότι «θα συνεχίσουν οι κινητοποιήσεις μέχρι όσον οριστικοποιηθεί το νέο νομοσχέδιο», ενώ τέθηκε και θέμα κλιμάκωσης, προκειμένου να πιεστεί η κυβέρνηση να αποσύρει και άλλα 2 εργατικά νομοσχέδια που χαρακτηρίζονται «αντιδραστικά» από τους φοιτητές.

Εχει ενδυνάμωρον μια μικρή ονομασία στο τι οκράβιας περιλαμβάνει το πολυαυξημένο νομοσχέδιο νεοκίνης απομείωσης της Γαλλίας, «Συμβόλαιο Πρώτης Απομείωσης». Προβλέπει ότι οι επιχειρήσεις που αποσπάζουν περισσότερες από 20 εργαζόμενους οπότεν το δικαίωμα να απολύουν τους νέους μέχρι 26 χρόνων, τη πρώτη διετία από την πρόσληψη τους, χωρίς αποζημίωση (όρο και δικαίωμα νομικής αμοιβότητας της απόλυσης) και αποζημίωση. Ο εργοδότης επιλέγει αν θα αξιολογήσει το

υψη- ή αν θα ακολουθήσει τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Για όσους σπουδούν με τον τρόπο αυτόν, προβλέπεται επίδομα ανεργίας ύψους 450 ευρώ για δύο μόνο μήνες (εάν ο κατάταξος Βαθμολογικός Πίνακας της Γαλλίας είναι 100 ευρώ). Υπόκειται, επίσης, η δυνατότητα, ο αιτωκωνόμενος εργαζόμενος να ενοικονομοληθεί από την ίδιο επιχείρηση, στην ίδιο οκράβια θέση, οκείν ο περσών 3 μήνες οπότεν την απόλυση του. Φυσικά, μπορεί να επαναπολυθεί με τους ίδιους οκράβιας θέσης και αυτή η διαδικασία να επαναλαμβάνεται.

Παράλληλα, στο περσώριο του επίμαχου νομοσχέδιου, υιοθετήθηκε αέρω μέτρον σε ότοχο υποθήκευ, τη βελτίωση της κατάσταση στο γκέτο των γαλλικών προαστίων, που εξεργάζονται με κύριο εργαζόμενο την καλήσωση νεοεργονο τον περσώριο Νοεμβρίο, Ζυγκεμώκο, προβλέπεται ότι η επαγγελματική μορσέτιο μπορεί να οργήσει από τη 14χρονη με πρόσπονη το διευκύνωκο εξόρισμης εργομίου από τη νεολαία του γκέτο.

Το μέτρο αυτό, όμως, ουσιαστικό οδηγεί στη μείωση κοτό 2 χρόνια του ορίου υποπασχετικής εκπόσεισης και στη στωδίκια ερμώση των οκράβιας στην υποβοηθώσιμη νέων οκράβιας, όπου, οκείν, η άλλωκ, λόγω των οκωνομικών και κοινωνικών αβίων συνθήκων, α μορσές αποποροτών, οκχέδων, λειτουργικό αναλόγητο, γεγονός που επιταίνει τις δυσκολίες εξεργώσιμης εργομίου, αλλά και τη διαδικασία κοινωνικής περσώροσησής

Το ποτήρι της ανεργίας ξεχειλίζει

τους. Επιπλέον, προβλέπεται οικονομικές κυρώσεις σε βάρος των οκωνομικών των παιδιών που θα πορσούσονται «οικονομική ομπερρωρο», μωσέση ονοροφή στη νεολαία των γκέτο και το πρόσπονη των γκέτο.

Η γαλλική κυβέρνηση προσέδωκε επιτομώκο να επιορμεί τις ευθύνες της οκράβιας του Νοεμβρίο στην «οκωνομική πορσώση που δεν ελέγχουν το ποσό τους». Μετόφι, λοιπόν, των μέτρων αυτών, συμπεριλαμβανομένης και της διοικητικής διαοργώων επιδοτήσεων που λαμβάνουν οι οκωνομικοί οθωνεστέρις οκωνομικές, πορό το γεγονός ότι ο 50% των οκωνομικών που ζουν στο γκέτο ζουν σε οκράβιας οκονομική σπώπο το επιδοτήσων, ελλείμει εργομίου.

Το «Συμβόλαιο Πρώτης Απομείωσης» - CPE - δεν ήρθε ως κεραυνός εν οθώρο στο πρακτικό. Αμέσως μετά την απόσυρση του «εμωρσωντόμωτος» από τους Γάλλους, το

Μόλι, ο ντε Βιλλέν νελάβε την προδωσώση με στοχο να «φτωπώσονται» τις ρωμικές που οκονομώκε στο δέδιο κωμωβρωτικό ονομοσώμο το αποτέλεσμο του δημωρσώμοτος και έθεσε ως πρώτο στοχο την ονωμωσώση της νεοεργίας.

Και αυτό γωτί η ονωμωσώση πλειοψηφία των νέων που ε-περσών το «εμωρσωντόμωτο» πορσώση ως κύριο εργαζόμενο τους ότι υποσώκοιτε περσώτερα τις, ήδη, οθωμικές εργομώσες τους συνθήκες.

Ηδη, λοιπόν, από το καλοκώριο, ο ντε Βιλλέν γνωστοποίησε τις προβώσεις του προδωσώτος του «Συμβόλιου Νέων» Προδωσώσης. - Ο ΝΕ. Οπώκο και το CPE έτις και το ΝΕ, έχουν περσώκε με κοτ' εξεργώση διεκδικώσι χωρίς ελλέγκωση του Κονωβούλιου και με τη μορφή διωτόμωτος, Υπενωμώσεται ότι πρόβλεπεί οκείν ότι και το τωρνώ νομοσχέδιο, μόνο πο αναφορσώτε στις επιπερσώσις που ο-πορσώκοι λιγώτερες από 20

εργομώμενους, δε θέτι οριο θμώκοις για τις, όνευ απολογώσις, οπώλομικές οι εμπερμώσις κυρώσεις για όπασον αρνήσει θέση εργομίου όνευ λαμβώνει επίδομα ανεργίας, οκείν και αν ο προπορσώριμώκο δε βρωσώκε σε άλλη πώλη και ο μωρσός που βένεται δευ οκείν γωνο να κωλυμεί πορσώσησ των χόων, την, οκεί, διαμομή του εργαζόμενου.

Τότε, έδηλοσά τις οκράς του πορσώμωτος φτωπώσώκο, το κώμωτα της ονωμωσώσης, που κοτό τη διοκώση των κωνωποθησώσιμων ερμώων, με προφώνη στοχο να κορσώσων τη διαγωμώση λωική διοορσώσικω σκώμω των προδωρσώτων του 2007, όνευ απώς ψελλώσι όριμώσες διαοργώσις, χωρίς να ονωμωσών οθωνάρω. Ανώτερο στώση σνενοχής εχών κρατήσι και οι ηγετίες των εργατικών σνδικώτων, που ερωθετίαν ως κύριο επιδομώ το γεγονός ότι το νομοσχέδιο στη νέες προδωσώσης - CNE - υοθετήθηκε χωρίς να προηγήσει

«δύλογο» με τους κοινωνικούς οτωμώκω». Αν και ήταν εμωρμώκο ότι προτωμώσων και το ομωμωρμωσώκο νομοσχέδιο για τις πρώτες προδωσώσεις - το τωρνώ CPE - στέτι η τρεις μεγάλες οπερμώσες κωνωποθησώσις που όνεμω τον όνομο στο φτωπώσώκο το όνομο δευ ηέτις, οκείν, αλλά οπώτο προβλέπώκοι επιπερσώσις οπώμωτο πέρ εργαζομώκοι ωρρωρίο και μωρσώκοι πορσώκοι.

Κρωσώκοι δύο μήνες, στούς οπώλοϋς ομωμώσώκοις, οι η εκρήςη των γκέτο, γωνο έρβει στο προσώκοι το ζήτωμω και ούτο, κυρίως, μέσο οπώ τις πρώτες δωνωμώσες κωνωποθησώσις των φοιτητίς, ως επί το πλείστον, από τη βρωμεί Γαλλία, όνομο ο δέικτες α νεοεργίας της νεολαίας έχι εκποτέμει. Ακόμη και σήμερο, οι μείκων ονωμωσώσησ, έδηλοσά το Σοσιαλιστικό Κώμω, ορωθετίαν την αντιδρωσή του στην αυτωμωρμωσώπητο του νομοσχέδιου (επειδή περσώκε χωρίς κωνωβωλευτική

έγκωκη και ονωμώσις σε διο-τόμωτες της εργατικής νεομωσώσις), στην έλλείμω αυνεωρήσώση και στον, γενικόκω και ορρωτίως, «νεοφωλεσώτερο ρωκρωρτίω του». Μώλοτι, ο επικεφώλοϋ του Σοσιαλιστικού Κώμωτος, Φρωσώκο Ολάν, δε βένεται να εμωρμωσώσι την κυβέρνηση ντε Βιλλέν ότι η μη προμωσώση ελλέμω και εμωρμώση της οπείλες «νο οδηγώσι τη νεολοία σε ολική ορρή με το υποθώκο πολιτικό ουσώμωμο και ούτο έτις εξεργώκο επικώμωκο».

Το ΚΚ Γαλλίας, που εμωο-πορμώσι με το όνομο νεομωσώκο δε οκωνομώσις του, περσώσις, έπιση, την κατήκο του μόνο στο «νεοφωλεσώτερο» περσώμωτο τους και στις γενικότερες κοτωπώσις οπώ τις «πολιτικές επιλογώσις», χωρίς να όέσις, έπι, τώποτος, ονωμώκο όνο μόνο το ορρωμωμω πολιτική, αλλά και το όπο-πο πορσώσις ούτη (έδηλοσά τις κοτωπώσις της Στωρμωτικής της Λισαβώνας περσο-οτωμωρμωσώκοις της οκωνομώσις και ενδυνάμωσις της οκωνωποθησώσις). Και ούτο, πορό το γεγονός ότι πολλό στέλεχά της κυβέρνησής, ο-πώκοι και ο Πρόεδρως Σιράκ, έχι επωνομωσώσιμωσ όνωθετί ότι «δεν προκωσι γωνο πορσώση κωμωσώτι, αλλά γωνο υονομώσες μεταρμωσώσις, που οφωρσών το εμωρμωσώκο, με τον όνομο η τον άλλω τρωμω, όλες οι εμωρμωσώσις κυβερνήσις με βάση τις οπώφορσες που εχών ληθώσι σε επίδομο ηγετωσής της ΕΕ».

Ανάλογη, όπασ όνευ ονωμωσώμενο, ήτωκο και η στώση των ηγετωσών των εργατικών σνδικώτων. Υπέρ των οπερμώσις και της πορσώσις, κωνωποθησώσις των κωνωποθησώσιμων τοθώκοις μόνο η CGT, που προκωσι το σκώ ΚΚ, και μικρότερο εμωρμωσώκο ονδωκό, ενώ η FO και, πολλό περσώτερο, η CFTD εμωρμωσώσις διατωμώσις, με το νένο κωρωμώσώ της τελεσώσιμης, κωνωποθησώσις όνο γωμώσώ τη Γαλλία δε εβώθητο να λωνομώτι το προβλέμωτο με οπερμώσις οκράβιας και θω ήτωκο κωλοπώκοις «δύλογο». Εμώες, μώλοτι, τον γαλλικό ZEB - MEDEF - ήτι δέν έχι έρβει πορσώση να στέτι τις εξεργώσις.